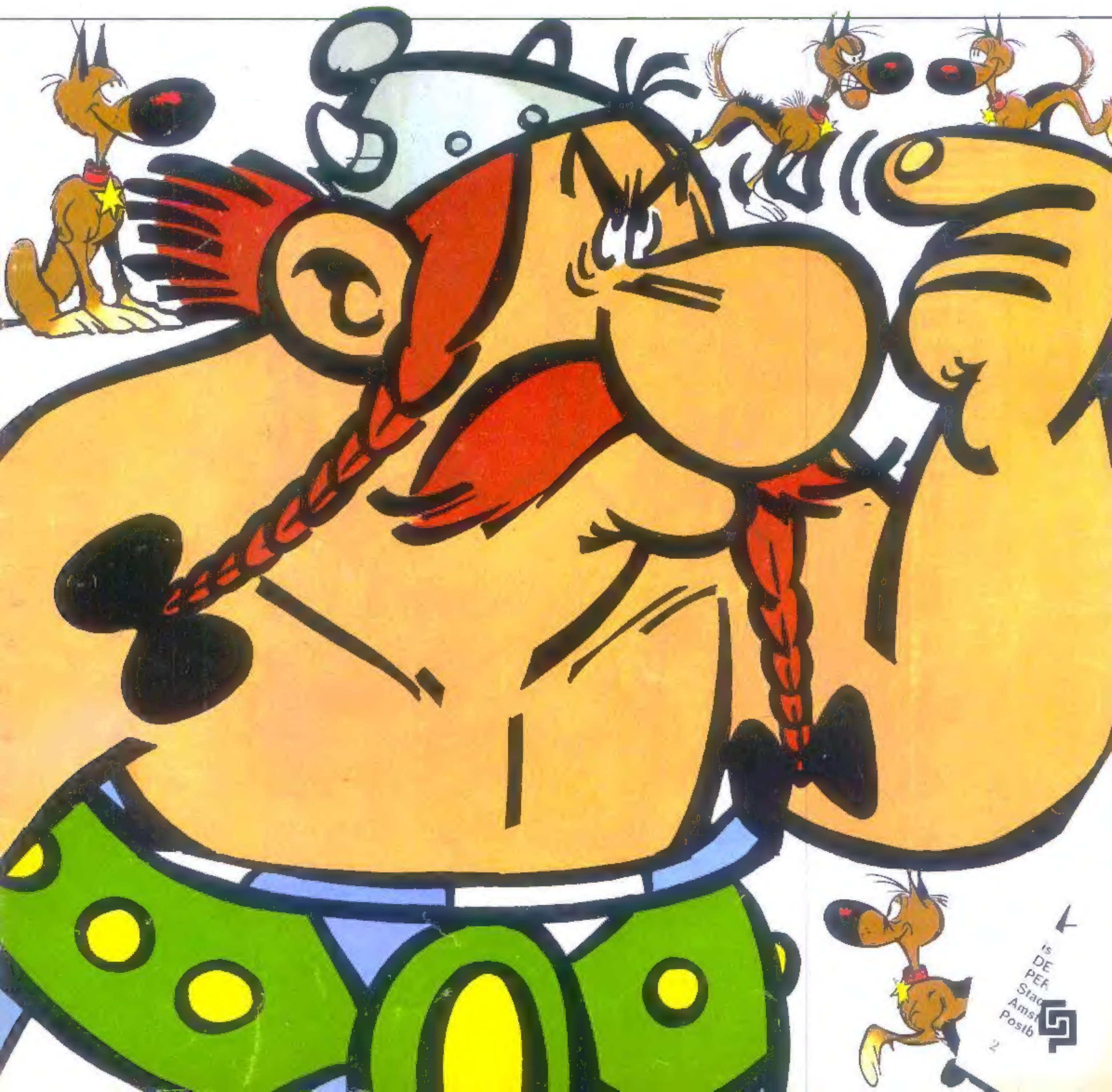
STRIPWEEKBLAD

nr.16 * 10/16 april 1971
prijs 65 cent

pep

NIEUW!

Asterix en de Helvetiërs

DEZE WEEK:

MAILER MACKENZIE BAND

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Karel Kersten
Jan de Rooij
Frits v. d. Heide
Ed Smits
Ria Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep

is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

INHOUD

Post voor Pep Postbus 497 Amsterdam

Singers

Ik wou dat u een affiche of uithaler van de Les Humphrie Singers in Pep plaatste, in plaats van die rare platen van fietsers, auto's, voetballers, enz. En als u dan toch bezig bent, kunt u dan ook een paar bladzijden spenderen aan Sandra en Andres?

Robby Schimmel, Egmond aan Zee

Volgende week Sandra en Andres. The Singers zijn naar onze mening eendagsvliegen.

Gouden oorring

Enorm tof van jullie om een fraaie uithaler van onze popgroep nummer 1, Golden Earring, te plaatsen. Alleen jammer dat jullie geen karikatuur van ze hebben gemaakt, die zijn altijd eindeloos goed. Kunt u dat niet alsnog doen?

Ineke Claus, Amsterdam

We hebben Ad Visser maar genomen.

Planeet

In de Pep van 19 januari 1963 nr. 3 staat het verhaal „De andere planeet" van George Sherman. Onder dit verhaal staat wordt vervolgd. Ik heb alle Peps (ik heb ze laten inbinden) nagekeken en ik kan het vervolg hiervan niet vinden. Kunt u mij zeggen in welk nummer dit verhaal vervolgd wordt?

R. Verheyen, Rotterdam

Het was een afgerond verhaal en er stond geen „wordt vervolgd" onder.

Weer!

Zouden Johnny Goodbye, de Argonautjes en Mick Tangy weer terug kunnen komen? Het is me opgevallen dat de gezichten in de strip van Michel Vaillant allemaal op elkaar lijken. Wilt u een artikeltje wijden aan het roken, en hoe slecht het is. De meeste jongens roken alleen maar om stoer te doen, maar voor ze het weten zijn ze er aan verslaafd.

Sjoerd Meijer, Eindhoven

Ze komen of zijn allemaal weer terug en voordat je het weet ben je weer van het roken af.

Vervuiling

Ik wou jullie iets vragen: kunnen jullie niet iets schrijven over de vervuiling? Ik ben er tegen. Op school heb ik er een spreekbeurt over gehouden. Daarvoor had ik een potje vies water meegenomen. Dat water kwam uit Heesch. De puzzels in Pep zijn wel eens moeilijk en de Peanuts zijn soms ook moeilijk om te snappen. Maar doet u 't, dat van die vervuiling?

Theo Nelissen, Oss

Voor de goede verstaander was de strip Dan Teal bijvoorbeeld ook al een protest tegen de milieuverontreiniging.

Actueel

Van de man die Pep uitgevonden heeft, moet een standbeeld opgericht worden! Het mag een gouden standbeeld zijn als Pep nog wat actueler wordt, bijvoorbeeld door artikels te plaatsen over de Kabouters, kresjes, dienstweigeren, vrijwilligershulp in ontwikkelingslanden, makro-biotisch voedsel, alternatieve scholen, en wat al dies meer zij. Kan het misschien?

Jeroen Schouten, Leeuwarden

Vies kapitalistisch goud.

Tekstjes

De uithaler van de Marmon in Pep 8 was weer fantastisch. Ondanks het feit dat ik er al zeventien jaar op heb zitten, hang ik die uithalers nog lustig op. Ik vind het jammer genoeg storend dat die tekstjes erop zitten. Kunnen die niet op een andere bladzijde?

Timo Verhoeff, Dordrecht

Je kunt de tekstjes er af knippen.

Leuker

Ik weet niet precies hoe 't komt, maar tegenwoordig vind ik de puzzels veel leuker dan vroeger. Doet u maar de complimenten over aan Jan Meulendijks, hij heeft een dikke pluim verdiend. Maar kunt u geen kruiswoordpuzzels maken, of deze puzzels wat makkelijker maken?

Alfred Koedooder, Zaandam

We hebben het Jan verteld.

Joe Cocker

Pep, wat las ik nu in Pep 8? Hebben jullie nog nooit van Joe Cocker gehoord. Foei! Dan kijken jullie zeker ook nooit naar Toppop (hoewel jullie wel over Ad Visser schrijven)? Gelukkig maken jullie weer een beetje goed met Blood Sweat and Tears, maar het zij jullie pas helemaal vergeven als jullie toch aan het verzoek van Kees-Jan Hundling voldoen.

Guus Jongkind, Aalsmeer

We kennen hem nu en hij komt in PEP 18.

OPLOSSING PUZZEL PEP 15

Twee kleine Argonautjes,
die maakten een paar foutjes
met de reparatie
van hun navigatie.
Ze zijn nu astronautjes.

VOLGENDE WEEK:

SANDRA en ANDRES
HUTTON NAPIER 1908
PAUL VLAANDEREN-TEMPLE

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785.
Girobetaling: Indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering:** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, A'dam.

Agence for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

Asterix

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO

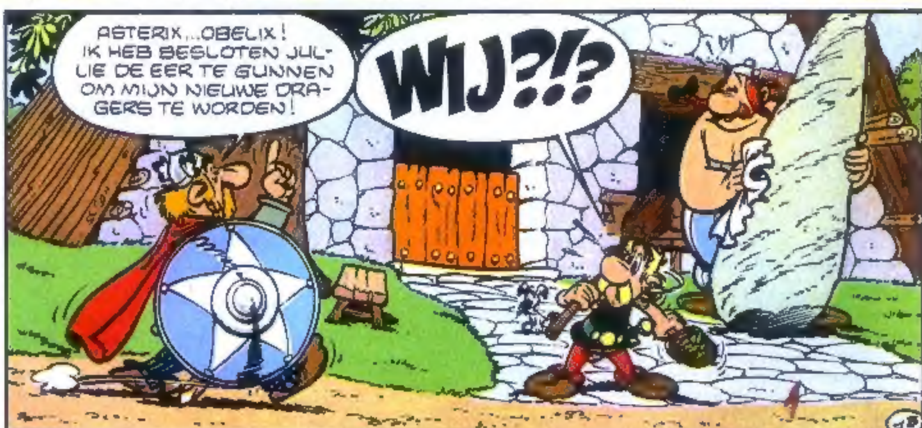
en

STELLETJE KLUNGELS! SCHIET OP, IK WIL JULLIE NIET MEER ZIEN!

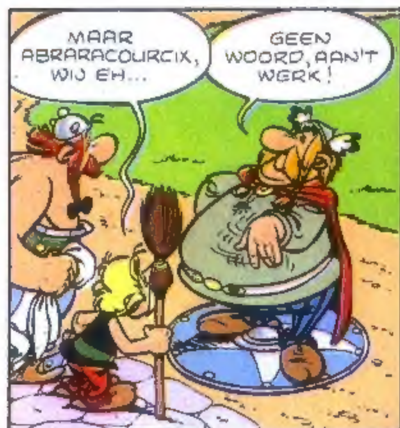

DE HELVETIERS

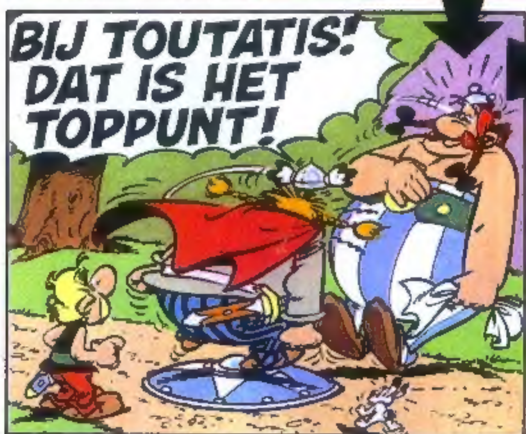

WORDT VERVOLGD

Erwin

DOOR:
HANS G.
KRESSE

DE

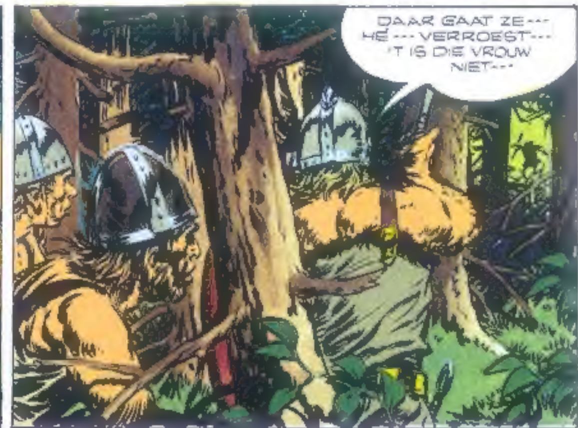

GEWELDENAAR

Juist als Ingrid en Twicc bij Kell hulp willen halen voor Morgan dringen de Saksers, die het wachten moe zijn, het bos binnen...

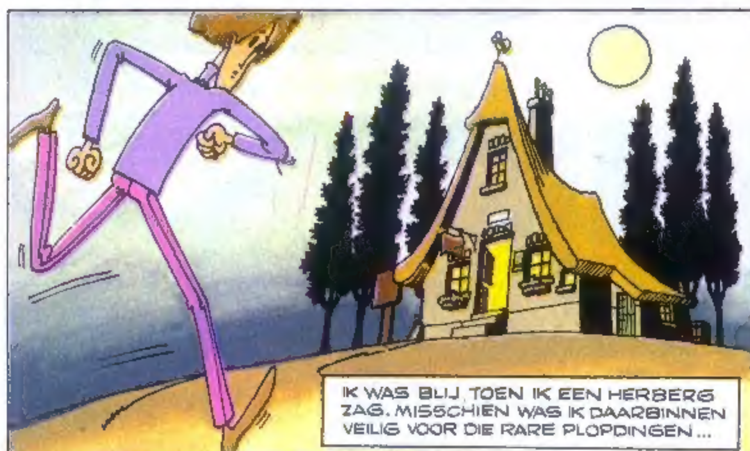

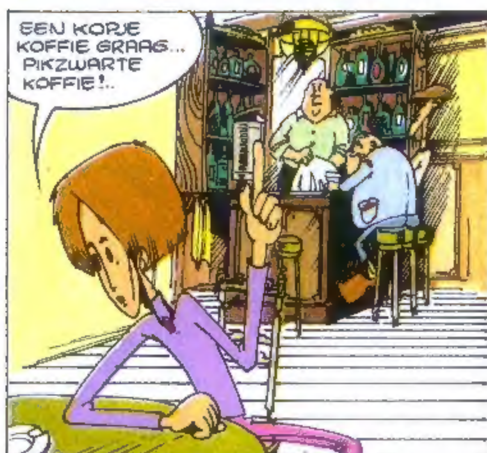
WORDT VERVOLGD

Titus

TEKENINGEN:
HENK 'T JONG
TEKST:
L. HARTOG VAN BANDA
KLEUR:
MARIANNE DE KRUYFF

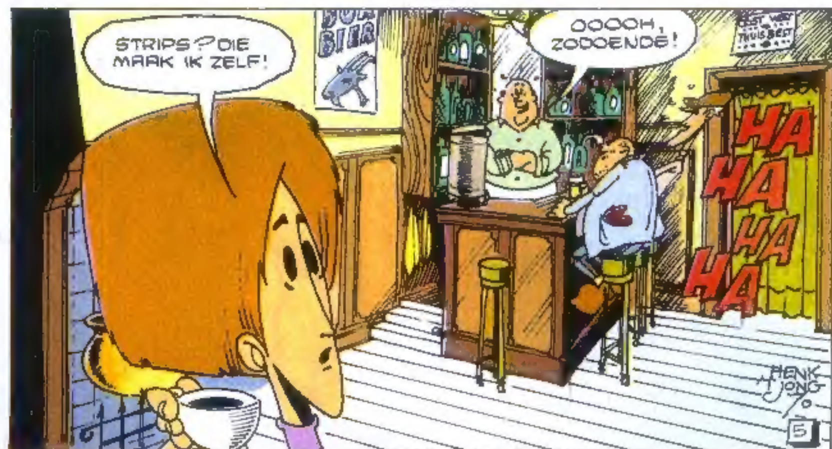

HET TOPGEHEIM

Na een korte ontmoeting met een meisje dat uit de lucht kwam gevallen, maakt een vreemd toestel de auto van Titus onklaar...

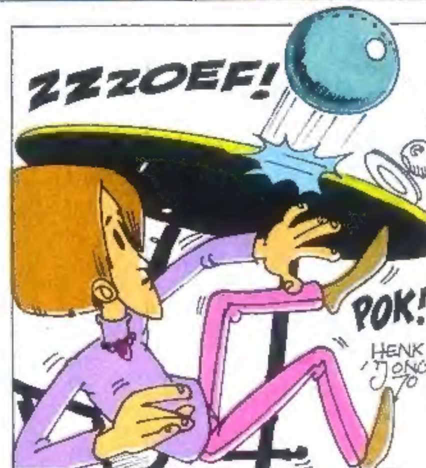

BIER

PANG! BENG! KRAK!

POK!

EN DAAR BEGON HET GEPLOP IN DE GLAZEN WEER...

WORDT VERVOLGD

MICHEL VAILLANT

DOOR JEAN GRATON

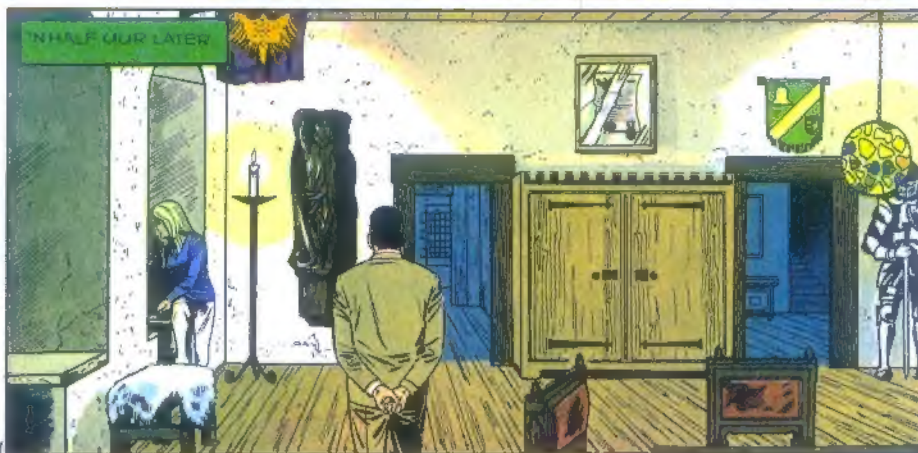

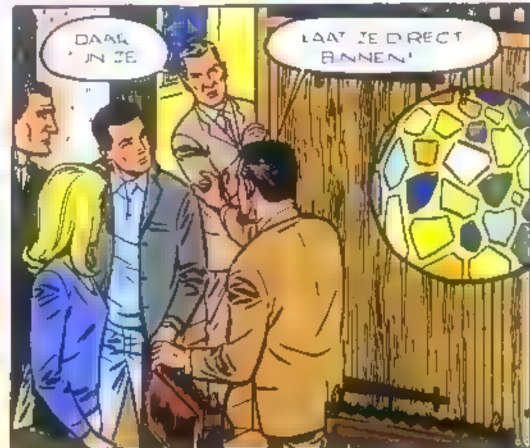

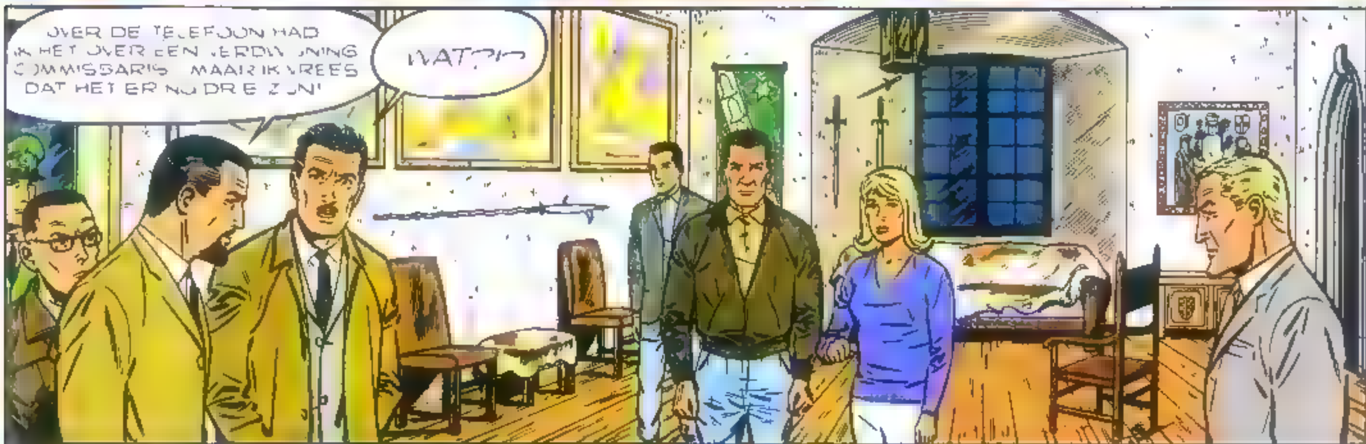

ridders van Königsfeld

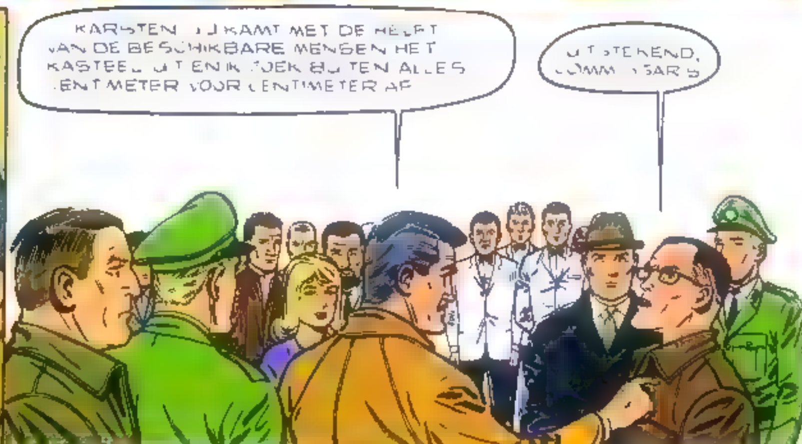
Michel en Steve hebben een geheime gang onder het kasteel gevonden. Maar de weg terug is afgesneden! Intussen, in de grote zaal

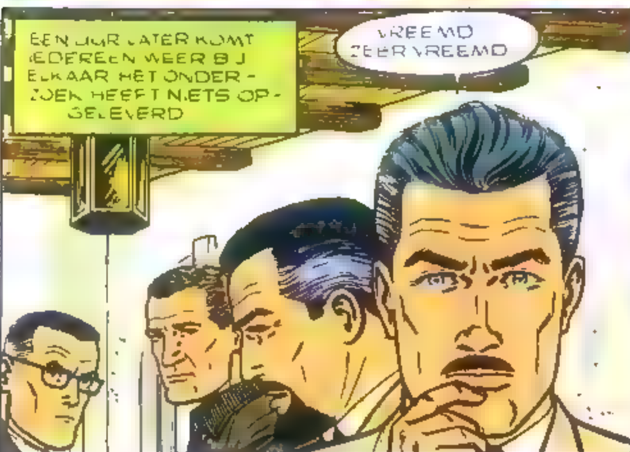

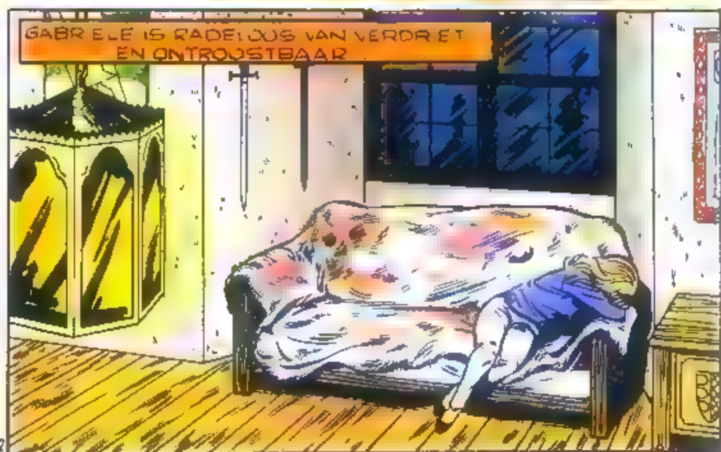

WORDT VERVOLGD

MAILER MACKENZIE BAND

Tekst Jan de Rooij
Foto Claude Vanheye

De Nederlandse groepen produceren in vergelijking met de andere Westeuropese landen heel redelijke pop. Alleen met de teksten is het droevig gesteld. Neem nou de laatste elpee van de Golden Earring, toch een gerenommeerde groep. Aardige muziek, dat geef ik graag toe, maar de woorden slaan weer nergens op. Het is de kunst die eenvoudig te houden. Wat dat betreft zouden veel formaties een voorbeeld kunnen nemen aan Robbie van Leeuwen van de Shocking Blue, die heeft tenminste in de gaten dat je niet pretentieus moet doen." Aan het woord is Jaap Mossel, de drummer van de Haagse Mailer Mackenzie Band, de groep die tot nu toe twee singles maakte en evenzovele hits had. Sologitarist Kid van Ettinger (29), basgitarist Paul van Melzen (26), zanger Foort Verbrugge (24) en de pas aan de formatie toegevoegde slaggitarist Rinus Honig (23) zijn het volkomen met Jaap eens. De vijf die nu al weer zo'n jaar met elkaar optrekken zijn afkomstig uit verschillende topgroepen zoals de Motions, The Haigs en The Wittmann Crowd.

We hebben altijd behoorlijk verdiend en redelijk succes gehad maar we bleven wachten op het echte grote succes. De klapper die in één keer je hele carrière verandert. Omdat die uitbleef besloten we een nieuwe groep te beginnen. Een groep waar het publiek warm voor loopt, net zoals vroeger bij de Beatles en de Rolling Stones. Nu weten we dat we goed zitten, we hebben immers twee hits gehad. Onze heavy-rockformule is in Nederland duidelijk geaccepteerd.

Toch treedt de Mailer Mackenzie Band nog betrekkelijk weinig op. Gemiddeld zo'n twee à drie keer in de week. Als je dan weet dat de jongens f 700,- voor een avondje spelen vragen (ter vergelijking de Earring f 2000,-) kun je wel nagaan dat het bij de band geen vetpot is. Mossel: "Wij zijn favorieten The Free, Super Sister en de Tee Set wel zijn. Natuurlijk kunnen we nog niet wedijveren met de Nederlandse topgroepen maar wat niet is kan nog komen. Dit is trouwens een boel snobisme in de popbusiness. De Golden Earring bijvoorbeeld staat momenteel met 'Holy holy life', een weinig originele nummer, aan de top van de hitparade. Wanneer wij het zouden hebben uitgebracht, waren we niet eens in de Top Veertig beland. Neem dat maar van mij aan. Als je een reputatie hebt opgebouwd, kun je een potje breken bij het poppubliek. Een slechte compositie wordt dan voor lief genomen."

Achter v.l.n.r.: Paul van Melzen, Rinus Honig, Jaap Mossel en Kid van Ettinger; voor: Foort Verbrugge

Het repertoire van de Hagenaars gaat de richting uit van de hard-rock, alhoewel de jongens ook niet vies zijn van bewerkingen van oude Elvis Presley-nummers. Vooral met Jailhouse Rock oogsten ze tijdens zaaloptredens veel succes. De discografie van het vijftal bevat tot nu toe de twee singles Red Rover en Movin' en een voor Nederlandse begrippen akelig goede langspeler, getiteld The Mailer Mackenzie Band. Een plaat waar het enthousiasme en het zelfvertrouwen vanaf straalt. In MOVIN', het openingsnummer van de schijf, wordt à la de Creedence Clearwater Revival constant op hetzelfde simpele themaatje doorgeborduurd. Het gebeurt op bijzonder fascinerende wijze: eentonigheid valt in dit nummer niet te bespeuren.

I'M GAMBLIN' ademt een country & western sfeertje. Speciaal voor dit nummer werd door producer Hans van Hemert een violist van het Concertgebouworkest aangetrokken. Jaap Mossel: "Wat spelen die mensen slecht. Ze kunnen het alleen van papier. Improviseren is er niet bij, geen noot!" LET TOMORROW BE A DIFFERENT DAY, een prachtige ballad, is minder rechttoe rechtaan dan we van de band gewend zijn. De vier (Rinus Honig speelt op de elpee waaraan drie maanden is gewerkt, nog niet mee) worden begeleid door strijkers, terwijl Foort een geslaagde imitatie van Casimir Zux, de zanger van de Brainbox weggeeft. Met opzet gedaan?

In COME BACK HOME, een compositie van Paul van Melzen, valt vooral de mondharmonica van Foort en het strakke stuwende baswerk op. De fluittonen in het tussenstukje zijn lekker gek.

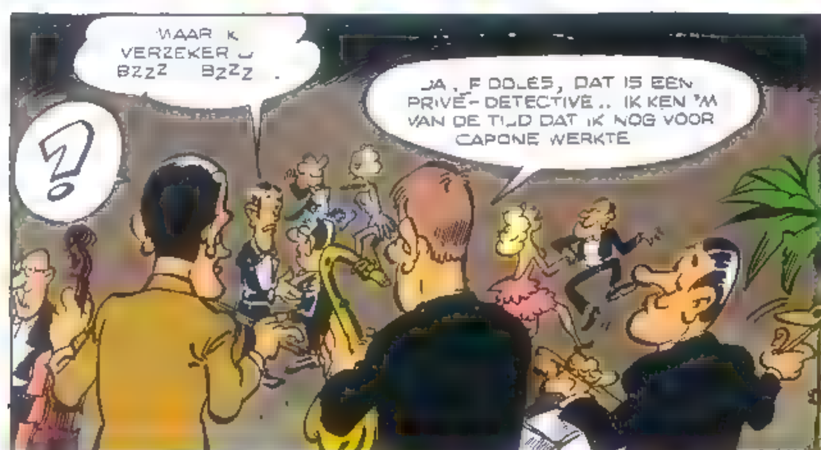
De uitsmijter van de plaat, het swingende BYE BYE BABY, waarin elk lid van de groep een solo ten beste mag geven, is de flipside van Mary, de nieuwste single met het waanzinnig goede intro van de Mailer Mackenzie Band. Beslist een groep die meer aandacht verdient dan ze tot nu toe heeft gehad.

JOHNNY GOODBYE

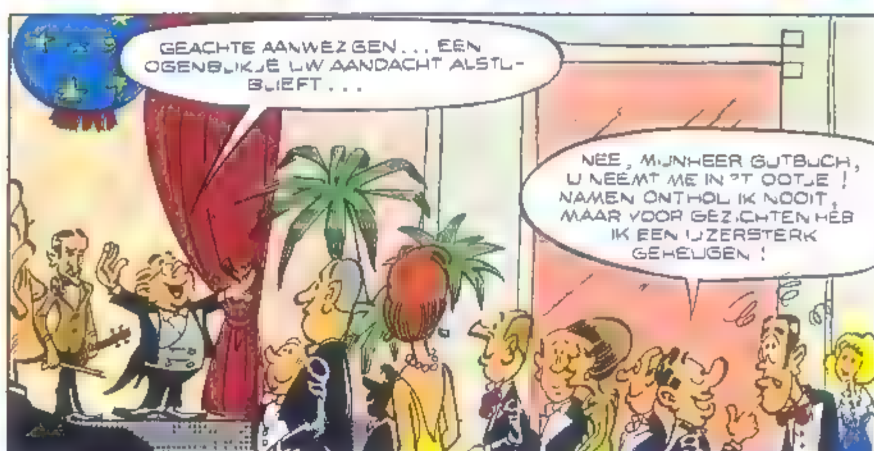

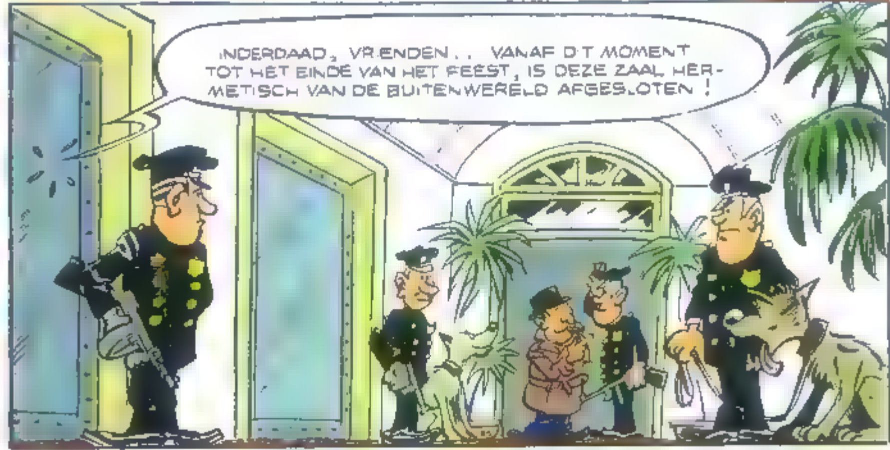

TEKST: MARTIN LODEWIJK TEKENINGEN: DINO ATTANASIO KLEUR: MARIJKE SCHOLTEN

contra FIDDLES PAGANINI

Ter ere van de verjaardag van zijn dochter geeft miljardair Stonefeller een feest. Onder de aanwezigen is Fiddles Paganini.

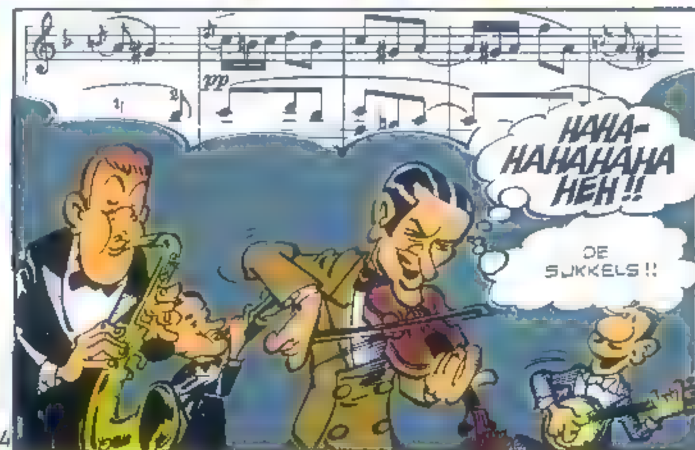

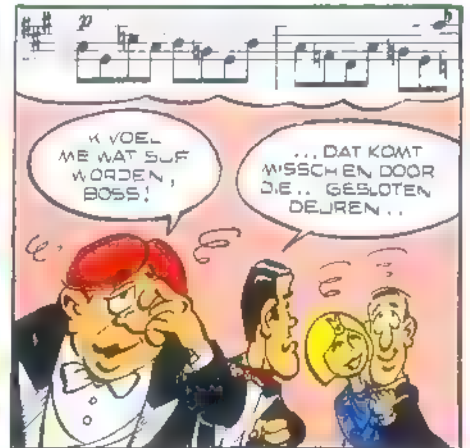

JOHNNY GOODBYE

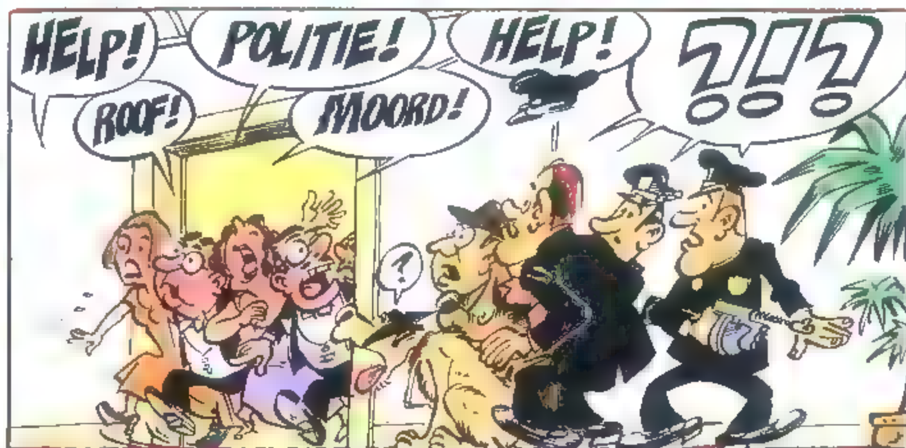

TEKST: MARTIN LODEWIJK TEKENINGEN: DINO ATTANASIO KLEUR: MARIJKE SCHOLTEN

contra FIDDLES PAGANINI

WORDT VERVOLGD

Prins Valiant

H. FOSTER

ARN IN NIAGARA

ER IS GEEN WIND, GEEN KANS VOOR ARN EN DE ZIJNEN OM DE DRAKKAR TE ONTVLUCHTEN: OVER HET BEWEGINGLOZE WATER KLINKT HET BLOEDSTOLLENDE GEKRIJS VAN DE ROVERS, DIE ZICH AL SCHREEUWEND OPZWEPEN VOOR HET KOMENDE GEVECHT.. GUNDAR HARL GEEFT IN ALLE RUST ZIJN AANWIJZINGEN...

STAKEN WORDEN AAN ELKAAR GEBONDEN, TERWIJL GUNDAR ZIJN GEHEIME WAPEN GEREED MAAKT: EEN LEREN ZAK, DIE MET DE STAKEN IN DE VOORMAST WORDT GEKNOOPT...

MET GROTE SNELHEID NADERT DE DRAKKAR HET OGENSCHIJNLIJK WEERLOOS DOBBERENDE ZEILSCHIP. HET IS DUIDELIJK DAT ARN EN ZIJN MANNEN GEEN SCHIJN VAN KANS HEBBEN.

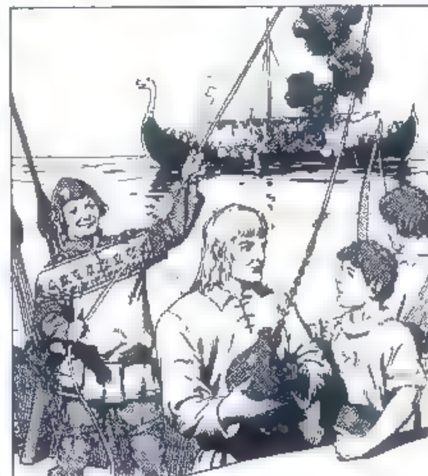
...ALS HET TOT EEN GEVECHT MOCHT KOMEN... *"WAT ZIT ER IN DIE LEREN ZAK? IS DAT ONZE ENIGE VERDEDIGING?"* VRAAGT ARN AAN GUNDAR. *"ER ZIT GRIEKS VUUR IN! ONZE VERDEDIGING IS AFDOENDE, LET MAAR EENS OP!"* ANTWOORDT GUNDAR ONVERSTOORBAAR...

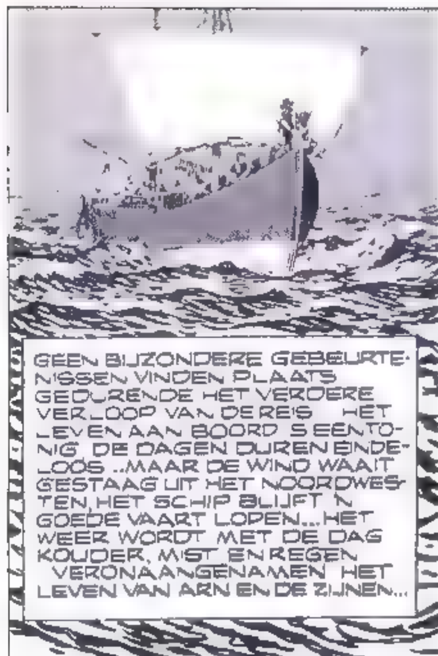
DE LANGE STAAK DEPONEERT DE ZAK GRIEKS VUUR OP HET DEK VAN DE PIRATEN EN VERHINDERT DE DRAKKAR DICHTERBIJ TE KOMEN...EN METEEN GRIJPT HET VUUR OM ZICH HEEN.

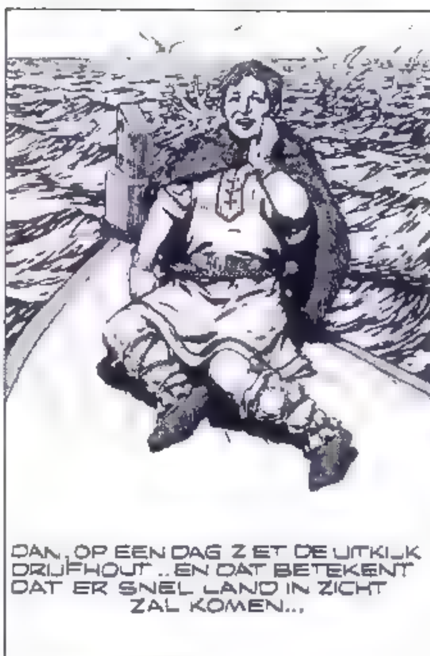

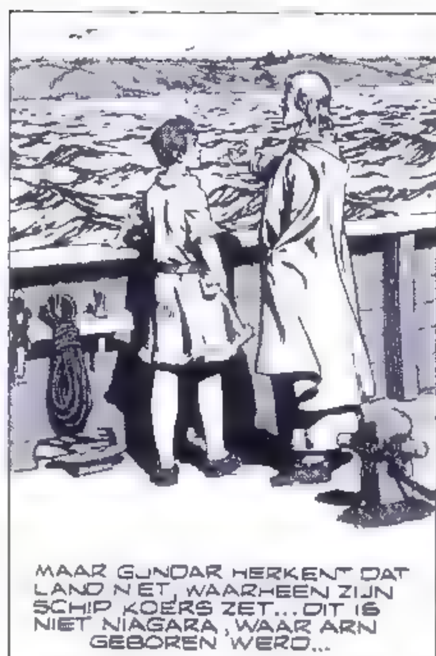
DE ROVERS PROBEREN HET VUUR MET WATER TE BEDWINGEN, MAAR DE VLAMMEN KRUIPEN OVER HET WATER EN ZAAIEN PANIEK ONDER DE AANVALLERS. ALS DE BOOGSCHUTTERS VAN ARN IN ACTIE KOMEN, KRIJGEN ZE HELEMAAL HUN BEKOMST..

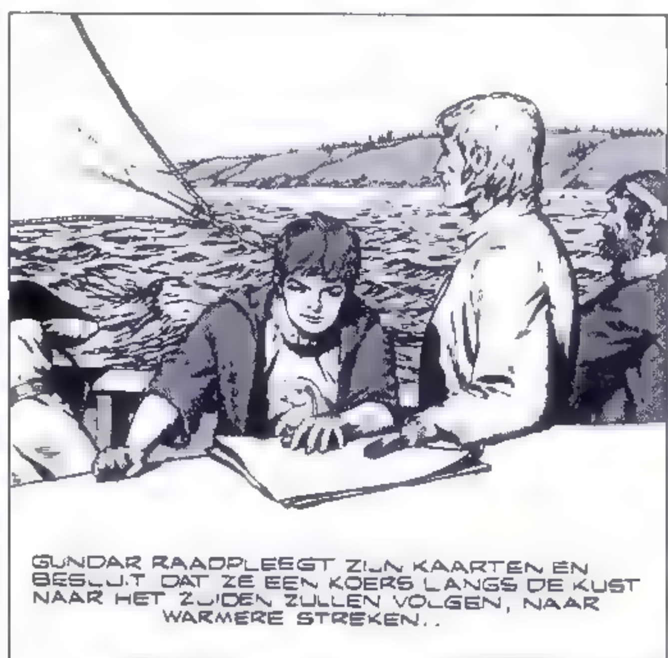
DE DRAKKAR NEEMT AFSTAND VAN HET ZEILSCHIP OM ALTHANS VOOR DE MOORDENDE PIJLEN BESPAARD TE BLIJVEN. *"HEBBEN WE NOG MEER GRIEKS VUUR?"* VRAAGT ARN. *"NEE, DIT IS GEWOON WATER"* ANTWOORDT GUNDAR. *"MAAR DAT WETEN ZIJ NATUURLIJK NIET. ZE VALLEN HEUS GEEN TWEEDE KEER AAN."*

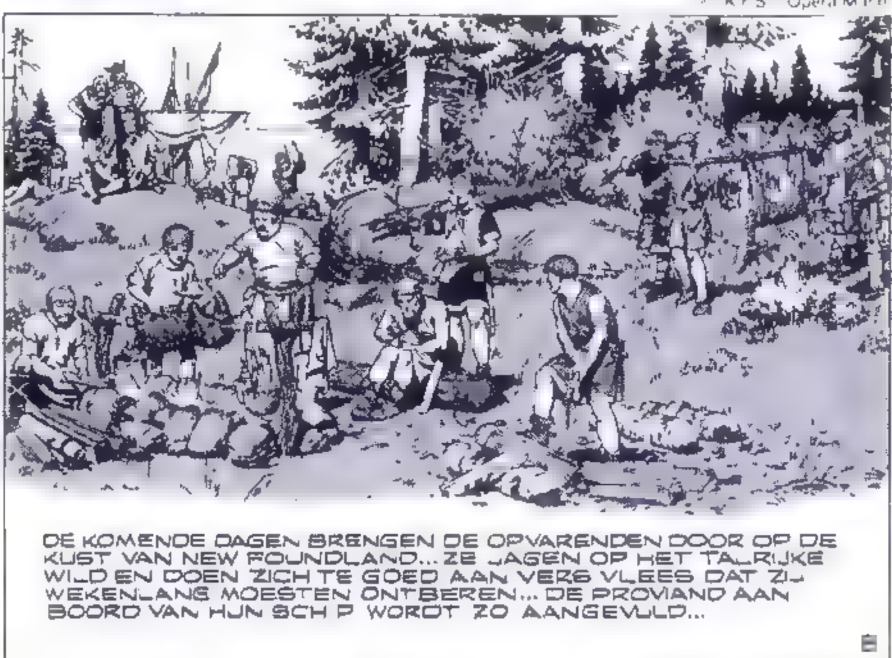

WORDT VERVOLGD

TOENGA

DOOR
E. AIDANS

VERTALING:
KAREL KERSTEN

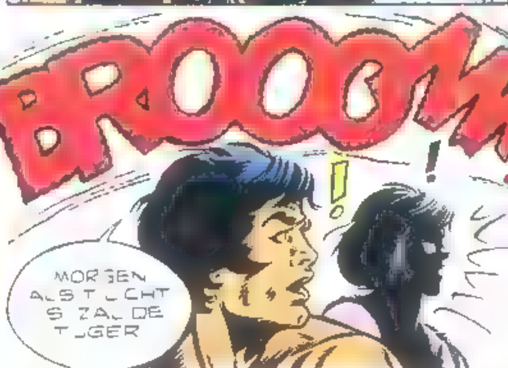

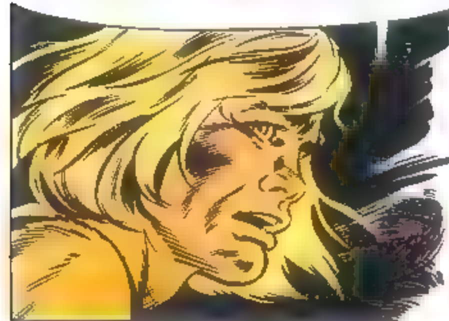
meester der mammoets

Ohama heeft met een geheimzinnige vreemdeling het volk van de Gmoers verlaten. De radeloze Toenga en Noen gaan haar zoeken.

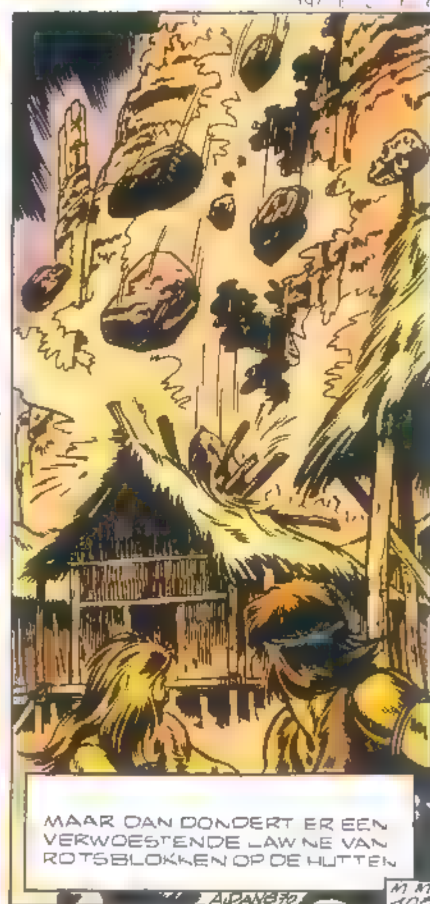

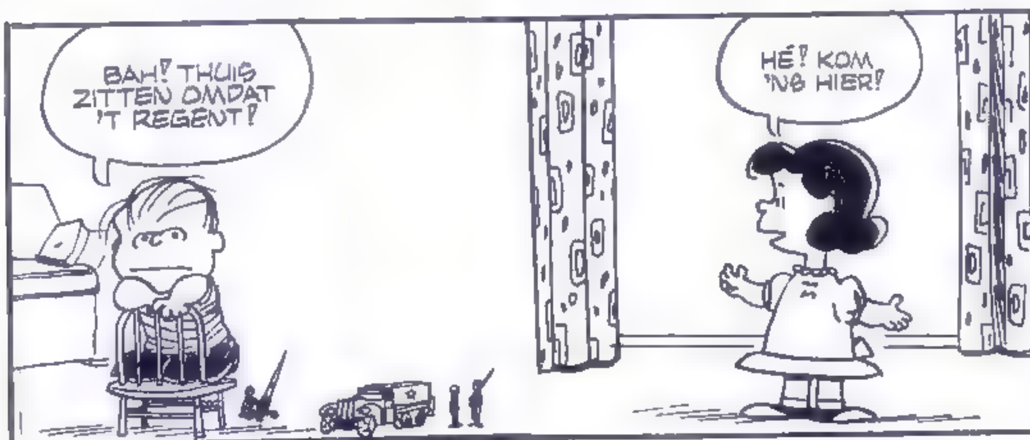

WORDT VERVOLGD

PEANUTS

DOOR SCHULZ

denderende prijsvraag

WIN 'n complete kampeeruitrusting radio's racebanen radiorecorder

Dit is nog nooit vertoond. De denderendste prijsvraag van deze eeuw! Omdat het lente is. Win een complete kampeeruitrusting (tent, rugzak, slaapzak (dons), luchtbed, en nog veel meer om in zon en sneeuw, zomer en lente, op een geweldige manier te kamperen.

Voorts: Cassette radiorecorder, FM en middengolf, op batterij en lichtnet, met microfoon, automatische opnamesterkteregeling, meeluisteren tijdens opname, aansluiting voor grammofoon, tweede recorder, microfoon en telefoonspoel. Radio en cassetterecorder in één!

En wat denk je van:
4-baans raceuitrusting, compleet met wagens en transformatoren? We hebben er vijf!

10 draagbare radio's met „ruimtevaart integrated circuits", FM en middengolf

10 goocheldozen van het betere soort mét hoge hoed. 65 trucs!

Voorts!
4 platenbonnen van f 25,- en 20 platenbonnen van f 10,-.

DIT MOET JE DOEN!

Op de volgende twee pagina's neem je plaatje 1 (uit Asterix is dat) en zoekt verder naar een ongenummerd plaatje uit Asterix. Schrijf de woorden op die in beide plaatjes dezelfde zijn. Dat zijn: „een oude".

Ga door naar plaatje twee en doe hetzelfde. Op die manier krijg je een gedicht. Maak dat gedicht af. Bedenk een originele slotregel. Wie én de puzzel goed oplost én een leuke slotzin verzint, maakt een uitstekende kans op een prijs.

Gebruik de bon op deze pagina. Plak op een briefkaart òf schrijf hem over. Alleen briefkaarten doen mee!
Stuur in vóór 23 april 1971.

Adres:
Denderende prijsvraag,
postbus 2900,
Amsterdam

bon

Dit is de oplossing:
....
....
....
....

Dit is de laatste regel:
....

Naam: ....

Straat: ....

Plaats. ....

Leeftijd: ....

Jongen/meisje

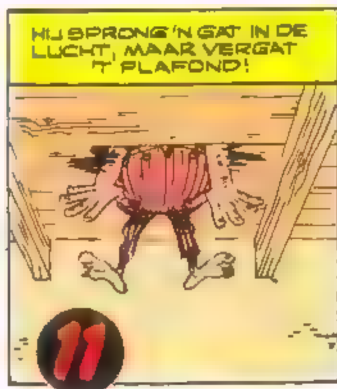
denderende

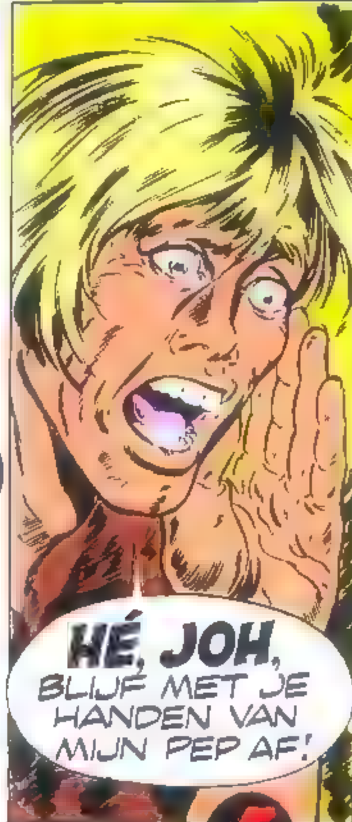

DAT S EEN OUDE MOP! K KEN EEN VEEL BETE-RE! LJJSTER MAAR ...!
NIKS TE LUISTEREN! HET VORIGE FEEST DAT JIJ MOPPEN GING VERTELLEN WAS OOK AL ZO VROEG AFGELOPEN!
1

DAN MAAR ZONDER PAARD 'I 'M A POOR LONESOME ..."

HO.. WEL...MET MIJN WELGEVORMDE SPEURNEUS MOET K HET PAD ZIEN TE VINDEN DAT DE HAAS KIEST N DERGE-LIJKE OMSTANDIGHEDEN, HOP ..!
BOF
2

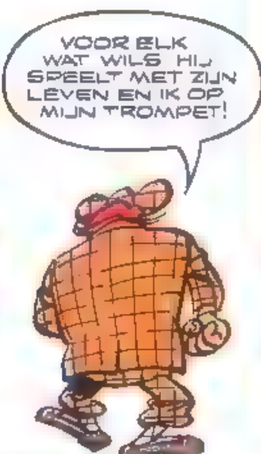

EN LET VOORAL OP NUMMER DRIE ALS HIJ KAN, SCHIET HIJ IEDEREEN BONT EN BLAUW!

HIJ SPRONG 'N GAT IN DE LUCHT, MAAR VERGAT 'T PLAFOND!
11

HÉ, JOH, BLIJF MET JE HANDEN VAN MIJN PEP AF!
5

WE KEREN TERUG!
7

EN IN VEERE ROLDE HET SCHIP VAN LINKS NAAR RECHTS!

VOOR ELK WAT WILS HIJ SPEELT MET ZIJN LEVEN EN IK OP MIJN TROMPET!

OKAY, ALS HIJ Z CHZELF DAN ZO'N STER VINDT, MAG E HEM DRAGEN OOK!

WAAAAT? DIE MAN VERFT MIJN WAGEN PAARS!
10

DE DADER S OEMPF!
ZWIJG! ELKE LEZER LEEST DAT L EVER ZELF IN PEP!

e prijsvraag

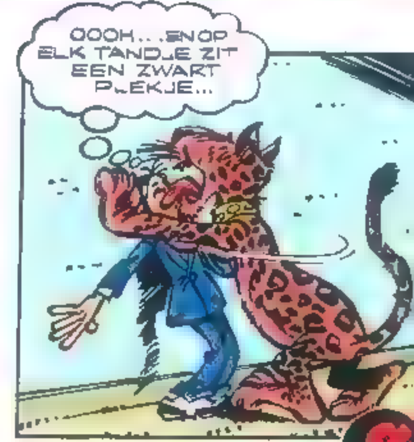

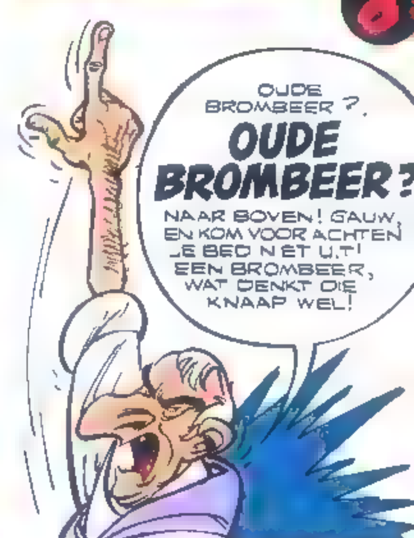

FLIPPIE FLINK

DOOR MORT WALKER

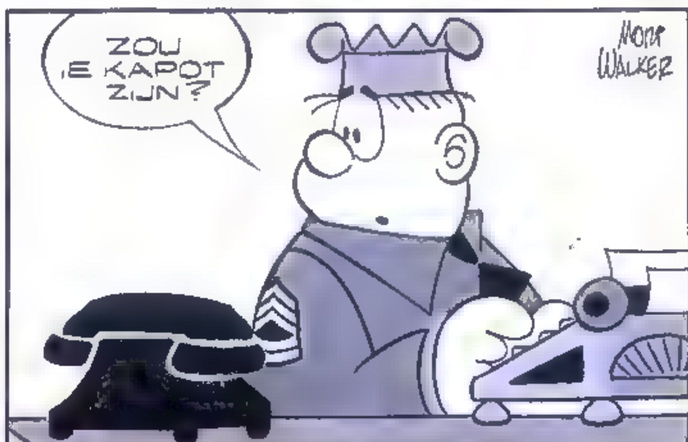

door Willy Lohmann

VRAAG EN ANTWOORD

ZO BARTJE, ZEG JIJ EENS IN WELK JAAR WERD WILLEM DE ZWIJGER VERMOORD ?

DAT IS EEN GOEDE VRAAG EN IK BEN BLIJ DAT U DIE STELT... DIE DATUM ZAL ONS ALTIJD BIJBLIJVEN ALS ZEER BELANGRIJK OMDAT HIERDOOR HET VERDERE VERLOOP VAN ONZE GESCHIEDENIS EVENALS DIE VAN ANDERERE NATIES WERD BEÏNVLOED, SOMMIGE HISTORICI ACHTEN DIE BETEKENIS ENIGSZINS OVERTROKKEN, MAAR MIJN PERSOONLIJKE MENING IS DAT WIJ NIET GENOEG WAARDE AAN DIT INCIDENT KUNNEN HECHTEN... NATUURLIJK WIL IK NIET AAN HET FEIT VOORBIJGAAN DAT OOK ANDERE GEBEURTENISSEN BEPALEND ZIJN GEWEEST VOOR ONZE HUIDIGE MAATSCHAPPIJ... IK HOOP HIERMEE UW VRAAG VOLDOENDE BEANTWOORD TE HEBBEN !

HOE KOM JE AAN DAT STOMME GEZWETS ?

VAN DE TELEVISIE, MIJNHEER !

WILLY LOHMANN

Door Quint
Illustratie Carl Hollander

DE SNEEUWLUIPAARD

DEEL 1

Eens luidde zijn naam Shekagari. Dat betekent Kristal en Berg. Een heel wat dichterlijker naam dan Migser Sakya. Geelog g Spook. Eens was hij de heiligste van de vier kluizenaars die de vallei bewoonden. Nu is hij minder dan een Shemba, het volk dat niet binnen de stadsmuren mag komen omdat het onheilig is en leven de wezens doodt. Maar als er rechtvaardigheid op aarde bestaat dan zullen de goden zich zijn lot aantrekken, vroeg of laat.

Shekagari dus. Hij was al oud en mediteerde in zijn grot. In het voorjaar, als de herders hun yaks naar de onafzienbare hellingen boven de stad dreven, ontving hij uit hun handen melk en soms wat wol. In de herfst, als al het zomergras gemaaid werd, zag hij de herders weer langs komen met hun kudde en bleef hij achter met nieuwe geschenken. Hij plukte bessen, groef wortels uit en teerde op het eten dat voorbijgangers hem gaven. En in zijn grot draaide hij zijn gebedsmolen, rusteloos. Zijn leven stond in het teken van het gebed.

Vanuit zijn grot kon Shekagari uitzien over de bergpas, die door het indrukwekkende massief van de noordelijke Himalaja voerde. Bij helder weer kon hij omlaag kijken tot de vestingmuren van Lo Mantang, de hofstad van sMon Thang, „Land der Monniken." Boven de muren zag hij de rode torens van het klooster en de witte koepel van het paleis van de Lama. Fazanten en knaagdieren liepen soms zijn grot binnen maar al was hij vaak hongerig, hij zou nooit enig dier kwaad doen. Hij, die pas op latere leeftijd boeddhist was geworden, vergoot nooit meer het bloed van enig levend wezen, zoals het boeddhisten is voorgeschreven. Niemand die hem zag, zou ooit vermoeden dat hij eens, lang geleden, een geducht krijger en jager was geweest.

Niet ver van zijn grot in de winderige bergpas, bevond zich nog een spelonk, veel kleiner en moeilijker bereikbaar en ook die ruimte was bewoond. Door de bris of sneeuwluipaard „de geest van het gebergte". Uren lag die rover en moordenaar op de loer boven de pas roerloos. Zijn geelgrijze pels stak nauwelijks af tegen de besneeuwde berghelling en onder de takken van de rododendrons leken de zwarte vlekken schaduwen van bladeren.

Maar Shekagari's scherpe blik, de blik van de jager, had hem al vaak gezien. En als hij in de diepte de kudde yaks zag grazen en ineens in paniek raken, dan wist hij eerder dan de herders wat er aan de hand was. De herders kwamen altijd te laat. De hele lange zomer roofde de sneeuwluipaard kalveren en niet eenmaal konden de herders dat voorkomen. Ze beschouwden het als een tol aan de goden. Maar in de herfst dreven de herders hun kudde omlaag naar de stad, waar ze ondergebracht werden — yaks en schapen — op de benedenverdiepingen van de huizen. Dan vroor de grond weldra hard en stierf alles, verloor de bergpas het groen van struiken en weide. Dan moest de sneeuwluipaard op jacht gaan naar de schuwe muskusdieren, die zich heel wat moeilijker lieten verrassen dan de trage yaks. De kluizenaar zag zijn prenten vaak in de sneeuw en wist dat de sneeuwluipaard soms weken bijna niets ving.

In het midden van de winter trokken twee mannen door de onbegaanbare pas. Ze overwonnen de moeilijkheden van hoge sneeuw en bittere koude om in Lo Mantang het feest te mogen meemaken dat „Het uitdrijven van de Demonen" genoemd werd. Dan zou de vredige stilte drie dagen lang verscheurd worden door schril gefluit en het bonken van trommels, en ceremoniële dansers zouden in een lang en gracieus ritueel de boze geesten door de stadspoort naar buiten jagen. Toen ze de olielamp van de kluizenaar zagen, klommen ze vanaf de weg omhoog naar zijn grot.

Shekagari begroette hen vriendelijk en schonk Tibetaanse thee voor hen in, met veel zout en zijn laatste klont yak-boter. Het bleken een vader en zijn oudste zoon te zijn, afkomstig uit Tsarang. De vader zou in Lo Mantang zijn zoon in het klooster achterlaten, vertelde hij. Shekagari zag dat het een ongewoon krachtige en levendige jongeman was, die misschien heel andere toekomstdromen had gekoesterd, maar in het bijna middeleeuwse sMon Thang hebben de ouders het voor het zeggen. De jongen zou monnik worden, want de Lama had laten weten dat er in zijn kleine koninkrijk te weinig monniken waren.

Als de enige poort van Lo Mantang gesloten werd om de 150 vooraanstaande families tegen indringers te beschermen, kon men toch verwachten dat iedereen zich rustig te slapen legde. Maar nee. De stedelingen vreesden de rode legers van het Chinese Rijk aan hun grenzen niet, evenmin de Khambas, struikrovers van de provincie. Zij vreesden de ruim 400 demonen van land, hemel, vuur en water, de

brengers van de 1080 bekende ziektes en de 5 vormen van gewelddadige dood. Daarom waren er nooit monniken genoeg in Lo Mantang. Nooit brandden er olielampen genoeg in de ontelbare kapellen, wapperden er genoeg bidvlaggen, ratelden er voldoende gebedsmolens. Want de boze geesten wonnen terrein, vooral 's nachts.
De vader bracht zijn oudste zoon naar Lo Mantang om monnik te worden, want dat was de wil van de Lama, de wil van Boeddha. En nadat ze uit hun bagage wat levensmiddelen als geschenken te voorschijn hadden gehaald, zag Shexagari het tweetal verder trekken door de besneeuwde bergpas. En hij was weldra weer alleen op de berghelling, alleen met de sneeuwpanter die rusteloos en vermagerd op jacht was naar voedsel.
De jongen had misschien al een eerste maand als leerling-monnik doorgebracht in gebedshouding, omgeven door oude dikke boeken en vanaf de zoldering neerhangende gebedsrollen en was juist aangesteld als bewaker van het gigantische beeld van Maitreja — „De Boeddha die zal komen" — toen hij het treurige bericht ontving dat zijn vader op de terugweg naar Tsarang in de bergpas was omgekomen. Een boodschapper van de Lama, die met berichten uit Tibet naar Lo Mantang was gekomen, had de oude man niet meer kunnen redden toen hij de sneeuwluipaard verjaagd had. „Ik ging het monster te lijf met alleen mijn reisstaf en geloof me, het scheelde niet veel of het had ook mij aangevallen — maar ineens ging het er toch vandoor en verdween in de kloof. Je arme vader was echter dodelijk getroffen, in de hals — hij is gestorven met jouw naam op zijn lippen."
De jongeman keerde terug naar zijn gebedsmolen en zat in het schemerlicht van gewijde zalen en door de kloostergangen schuifelden de monniken, zingend en biddend. Maar dagen later, op een vroeg uur, stond hij op en ging voor het glasloze raam staan dat uitzicht gaf op de noordkant van de Himalaja, de hoogste bergwand die sMon Thang gescheiden houdt van de rest van de wereld. De jongen stond daar lang en roerloos. De stad beneden het klooster leek te huiveren in de ochtendkilte en de huizen stonden in een dichte mist. Voorbij de stad lag de besneeuwde hoogvlakte en daarachter begon het gebergte. Duisternis verborg nog de hoge pieken. Ergens daar liep de winderige pas waar zijn vader door „De geest van het gebergte" was gedood. De ibris... de sneeuwpanter... Geen nacht was voorbij gegaan, ondanks alle gebeden of hij had gedroomd van diens grijnzende bebloede kop. Hij begreep het niet. O, hij begreep dat de sneeuwluipaard, uitgehongerd door de winter, een eenzame man in de bergpas had aangevallen... Hij begreep dat zijn vader toevallig die man was geweest, moeizaam voortploeterend door de sneeuw, verblind door de jagende vlokken... Wat hij niet begreep was zijn eigen onrust, de dromen vol woeste haat en moordlust die hem overvielen als evenzovele panters... Als kind van boeddhistische ouders had hij geleerd dat jagen en doden zondig was, onmenselijk. Een levend wezen doden was onwaardig. Als een inwoner van sMon Thang ooit vlees at, was het in geen geval door hemzelf gedood. Buiten de stadsmuren woonde immers het barbaarse en niet ingewijde volk de Shembas, dat wel mocht doden en slachten. Maar een Shemba moest leven buiten Lo Mantang, op de vlakte als een uitgestotene. De jongeman wilde niet terugkeren naar zijn slaapplaats, omdat hij wist dat hij zou dromen van de sneeuwluipaard zodra hij zijn ogen zou sluiten. En dan zou hij weer de jacht op het dier openen, moordlustig en genadeloos, en zwetend ontwaken. Tenslotte nam hij een besluit. Hij zou naar het kamp van de Shembas gaan, buiten de stadsmuren, en praten met de jagers daar. Misschien was een van hen bereid de moordenaar van zijn vader te achtervolgen en te doden. Zodra hij zijn besluit genomen had, haastte de jonge monnik zich naarbuiten, door de lange kloostergangen naar de poort, die voor hem geopend werd door zwijgende grijsaards in lange bruine gewaden. De kloostertuin lag bevroren en wit voor hem en onder zijn sandalen klonk de sneeuw als splinterend glas. Geluiden uit de ontwakende stad drongen tot hem door, het blaffen van de Tibetaanse buldoggen, het luiden van een bel, het huilen van een kind... Achter hem vervaagde de jammerklank van een gewijde hoorn, het gemurmel van gebeden.

SLOT VOLGT

Voor wie het nog niet weet. Nederland staat aan de top van het Westeuropese volleybal. Reden tot juichen? Nou nee, eigenlijk niet! Want het beste volleybal ter wereld wordt nog altijd gespeeld in de landen van het oostblok en in Japan. Daar krijgen honderdduizenden speelsters en spelers reeds op jeugdige leeftijd alle gelegenheid hun sport te beoefenen en dat is een belangrijke voorwaarde voor het leveren van topsportprestaties. Daar worden beresterke competities gespeeld en worden de topmensen onder optimale begeleiding (ook financieel, staatsamateurisme heet dat) in de gelegenheid gesteld hun talenten te ontplooien en bij te schaven. Niettemin: ondanks de bepaald mindere mogelijkheden in ons land, hebben we momenteel een unieke mogelijkheid door te stoten tot dat mondiale topniveau. Over de huidige situatie van het Nederlandse volleybal spraken we met de voorzitter van de Nederlandse Volleybal Bond (Nevobo), de Bredase leraar lichamelijke opvoeding en fysiotherapeut P.M. van Dorst.

Op onze vraag waarom Nederland gereed is voor topvolley antwoordde Van Dorst: „Omdat we nu een aantal topspelers hebben zoals we in het verleden nooit bijeen hebben gehad en waarover we waarschijnlijk ook in de nabije toekomst niet meer kunnen beschikken. Bovendien zijn die topmensen verenigd in slechts twee clubs, AMVJ en Blokkeer. Dat is gunstig voor een zo goed mogelijk begeleiding en voor het houden van de centrale trainingen. Tenslotte hebben we de steun van sponsors, die het voor topsport onontbeerlijke geld op tafel brengen."

Alle topspelers dus verenigd in slechts twee ploegen. Dat mag dan plezierig zijn met het oog op een nationaal team, niettemin kan in deze situatie een gevaar voor de nationale competitie schuilen. Van Dorst: „Natuurlijk onderkennen we dat gevaar! De merkwaardige omstandigheid doet zich voor dat we enerzijds juist door die concentratie van topspelers in staat zijn internationaal door te breken, maar dat we anderzijds op onze hoede moeten zijn dat de nationale competitie niet door gebrek aan spanning ten onder gaat. We gaan er echter vanuit dat, mits het nationale team, Blokkeer en AMVJ, tot sprekende successen komt, de belangstelling voor volleybal blijft groeien, ook al is de nationale competitie minder interessant. Vergeet bovendien niet dat ook de minder sterke ploegen grote aantallen bezoekers trekken als Blokkeer of AMVJ op bezoek komt! Want juist tegen deze gerenommeerde clubs willen de andere ploegen winnen, althans zo goed mogelijk tegenstand bieden."

Op de vraag wat er waar is van de geruchten dat er een Europese competitie komt, waarin AMVJ en Blokkeer gaan meedraaien en hoe de andere clubs (die dan zonder deze topploegen een eigen competitie zouden gaan spelen) daarop zullen reageren, kon de heer Van Dorst geen antwoord geven. Maar de kans zit erin. Mocht bedoelde competitie doorgang vinden, dan komt ons volleybal duidelijk voor het blok te zitten: op Europees, zelfs op mondiaal niveau

NEDERLANDS VOLLEYBAL VOOR HET BLOK

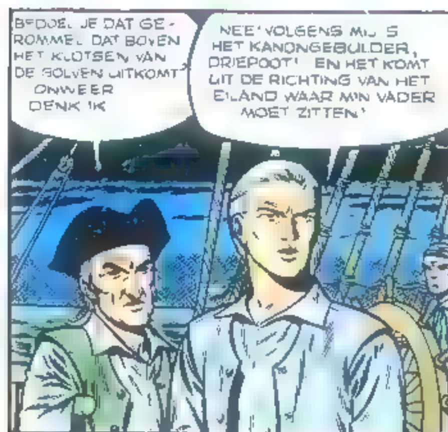
tekst
Karel Kersten

zullen we ongetwijfeld een fikse partij gaan meespelen, maar het gevaar dat ons volley nationaal bezien in het slop raakt, is dan levensgroot. De heer Van Dorst ontkende dat niet, alhoewel hij toch ook reden tot optimisme ziet: „Stel, er komt zo'n Europese competitie. Dan zouden de wedstrijden daarvoor niet alleen in de grote steden gespeeld moeten worden, maar vooral ook in de provincie. En wat is nu aantrekkelijker dan een wedstrijd op topniveau, ook al is dan misschien de eigen club niet van de partij!"
Het Nederlandse volleybal is door een samenloop van omstandigheden rijp om door te stoten naar de top. Maar diezelfde omstandigheden (de beste spelers die we gehad hebben bijeen in slechts twee ploegen) hebben veroorzaakt dat er immense moeilijkheden op de loer liggen: een oninteressante nationale competitie, daardoor een mogelijke teruggang van de belangstelling ervoor van de spelers, daardoor over enkele jaren opnieuw een nationaal team dat zich niet met de toplanden uit Oost-Europa zal kunnen meten. Ons volleybal dus voor het blok? Jazeker, ondanks de huidige ongekende mogelijkheden. Op korte termijn mogen we successen verwachten, maar daarna? Het is de taak van de NeVoBo het Nederlandse volleybal door dat blok heen te slaan, met andere woorden de te verwachten moeilijkheden nu al met alle middelen te lijf te gaan. Een moeilijke taak, zeker als je bedenkt dat de toekomst van het Nederlandse volleybal van het welslagen afhankelijk is.

Roodbaard

TEKST CHARLIER
TEKENINGEN HUBINON
VERTALING VAN DE ROOIJ

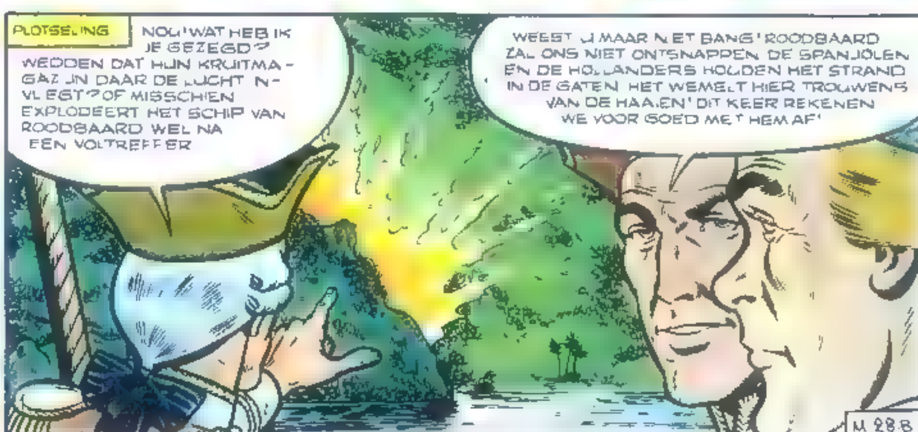

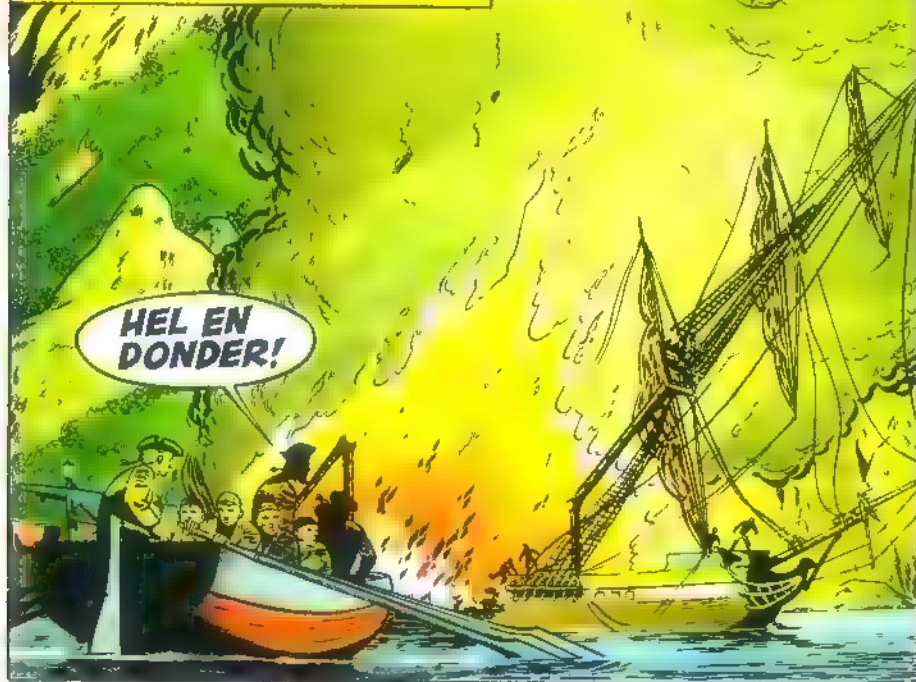

DE AFREKENING

De geallieerden gaan voor altijd met Roodbaard afrekenen. Erik wil hem redden en roept de hulp in van Stark le Noir. Tevergeefs..

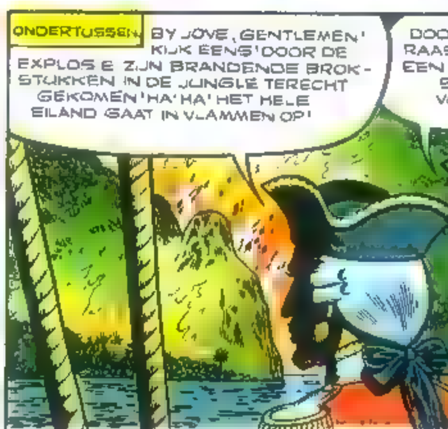

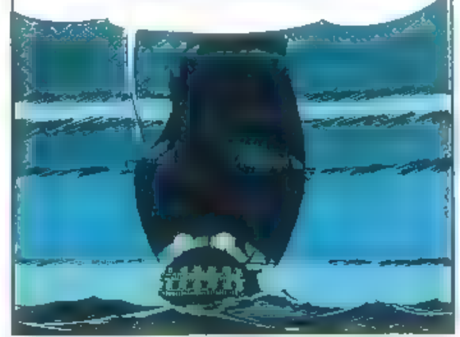

Roodbaard

OP DATZELFDE MOMENT TIENTALLEN MIJLEN VERWIJDERD VAN DE TABASCOS
ALLE DUIVELS! MOET JE KIJKEN! ZIE JE DAT RODE SCHIJNSEL AAN DE HORIZON? 'T MOET ER BEHOORLIJK BRANDEN! DAT KAN NIET ANDERS!
IK BEN BANG DAT JE GELIJK HEBT, JONGEN! DAT VOORTDURENDE GEROMMEL IS GEEN ONWEER, MAAR KANONGEBULDER. DE GEALLIEERDEN MOETEN AL TOT DE AANVAL ZIJN OVERGEGAAN!

DE ARCHIPEL IS DICHTBIJ, BABA! LAAT ALLE LICHTEN DOVEN! WE MOETEN DE VLOOT VAN DE VIJAND ZO DICHT MOGELIJK NADEREN!

WAAR HOOP JE EIGENLIJK OP, JONGEN? JE KRIJGT JE BEMANNING NOOIT ZO VER DAT ZE GAAN MEEVECHTEN. KIJK EENS, ZE ZIJN DOODSBANG... STRAKS GAAN ZE NOG MUITEN
WEET IK

...MAAR MET EEN BEETJE GELUK KUNNEN WE IN EEN VAN DIE VELE KREKEN VAN DE ARCHIPEL VOOR ANKER GAAN. VAN DAARUIT VAAR IK DAN MET EEN ROEIBOOT NAAR HET EILAND VAN MIJN VADER EN NEEM HEM MEE TERUG!

EN ALS-IE NIET MEEGAAT?
DAN BLIJF IK BIJ HEM... TOT HET EINDE!
GOED ZO, EIK! OP MIJ KUN JE REKENEN!
M 30 A

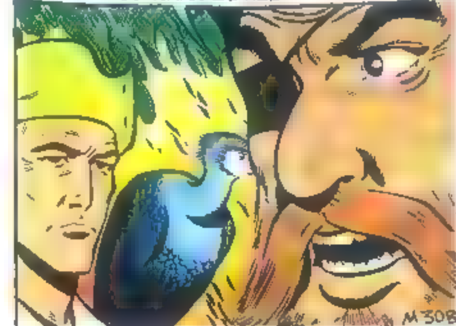
OP MIJ OOK! IK GA MET JE MEE. IK BEGIN OUD TE WORDEN EN IK HEB ER GEEN ZIN IN OM M'N LAATSTE DAGEN IN 'N OUDE MANNENHUIS TE SLIJTEN!
BEDANKT, JONGENS. EN LATEN WE NU DIE LAFBEKKEN GERUST GAAN STELLEN!

RONDOM DE ROEIBOOT WAAR ROODBAARD EN 'N HANDJEVOL GETROUWEN IN ZITTEN, SPATTEN DE KANONSKOGELS IN 'T WATER. TOCH SLAAGT HIJ ERIN MET ZIJN MANNEN DE WAL TE BEREIKEN... MAAR
ALLEMACHTIG! WAT EEN VUURZEE! WE KUNNEN HIER ONMOGELIJK BLIJVEN. HET HELE EILAND BRANDT AF... WE WORDEN ALS VARKENS GEROOSTERD!
DE LUCHT IS NIET OM IN TE ADEMEN, KAPITEIN! WAT EEN HITTE... DE GROND BEGINT GLOEIEND TE WORDEN
ALS DE WIND OMSLAAT, ZULLEN WE IN DE ROOK STIKKEN

IK BEN BANG DAT WE DIT NIET OVERLEVEN, JONGENS! VAN DE VIJAND HEB IK NIETS TE VERWACHTEN... JULLIE MOGEN GERUST IN JE EENTJE JE GELUK GAAN BEPROEVEN
IK BLIJF BIJ U, KAPITEIN!
WE VOLGEN U TOT DE HEL
IK OOK, KAPITEIN! ALS U HET TENMINSTE GOED VINDT

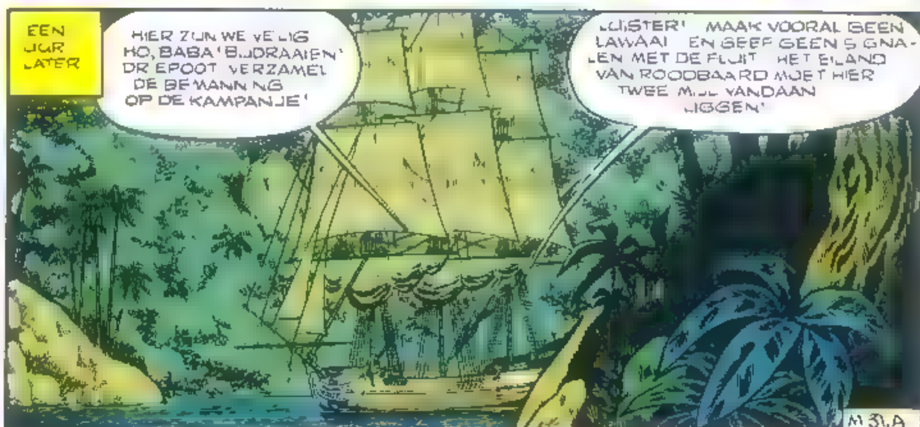
LAAT IN DAT GEVAL ONMIDDELLIJK DIE VOGEL LOS, ETCHEGARY. HIJ BRENGT ONGELUK. WAAR WE HEENGAAN, HEEFT-IE TROUWENS NIETS TE DOEN. WANT IK NEEM JULLIE MEE NAAR DE HEL!
M 30 B

DE AFREKENING

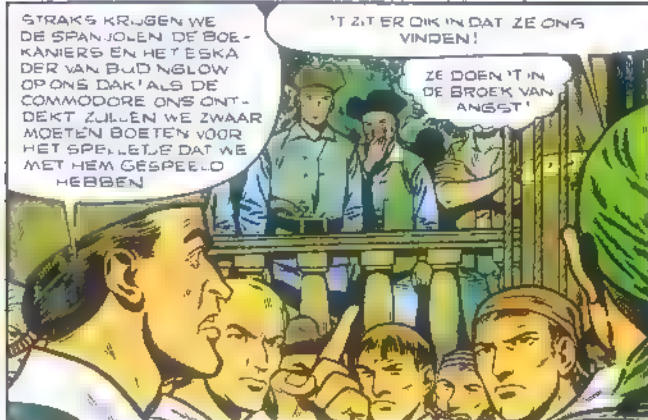

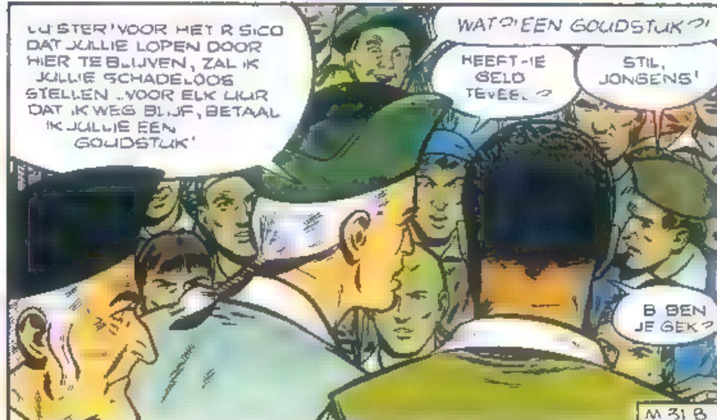

WORDT VERVOLGD

WELLINGTON WISH

TEKST EN TEKENINGEN FRED JULSING

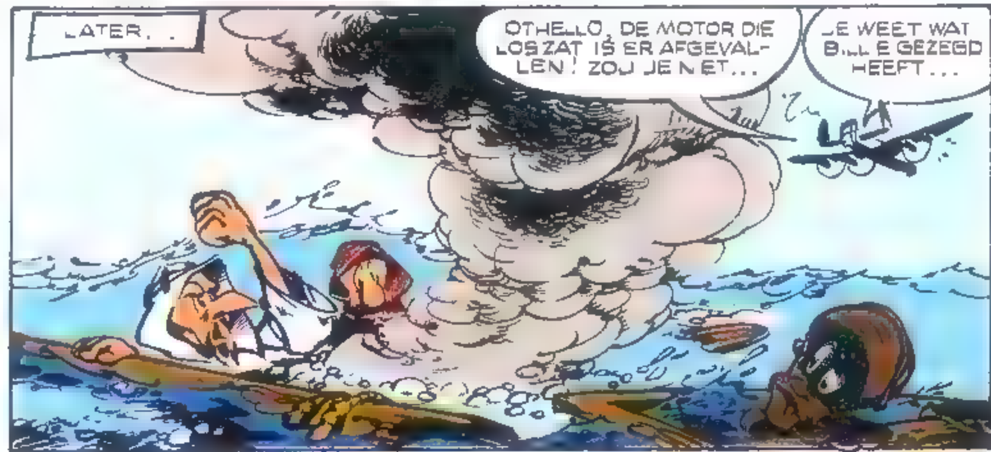

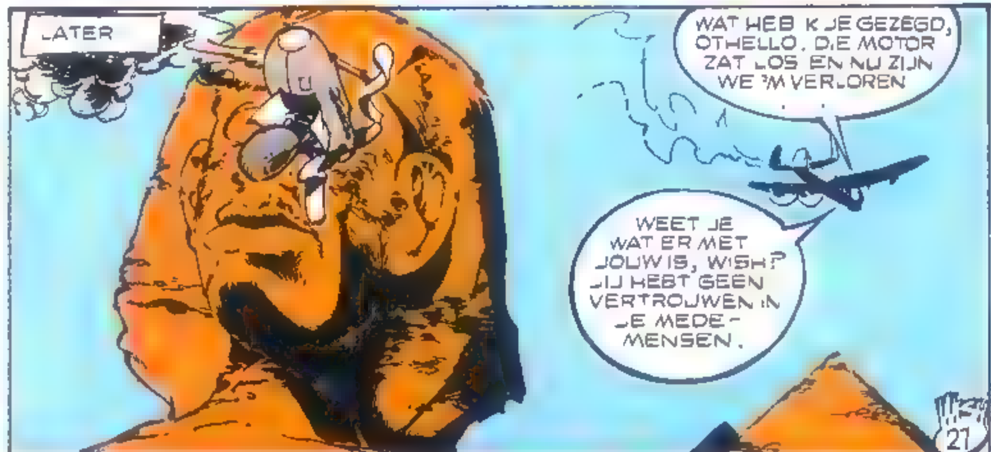

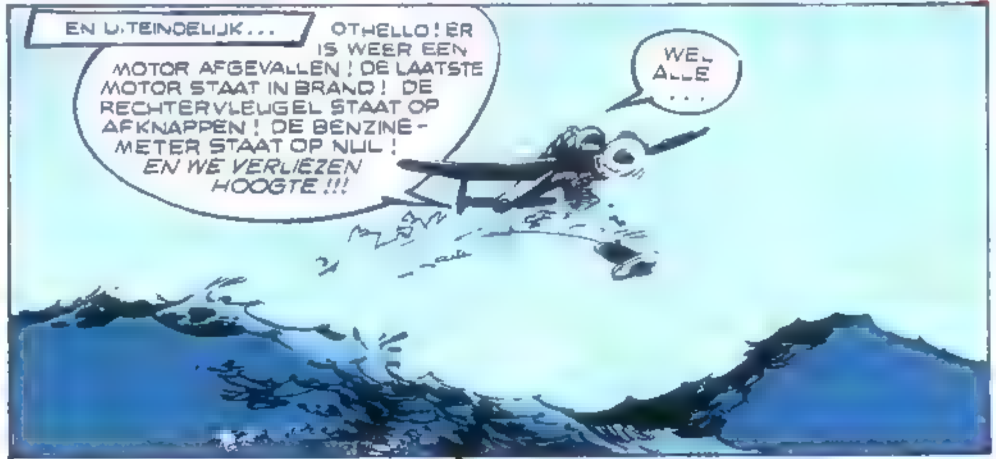

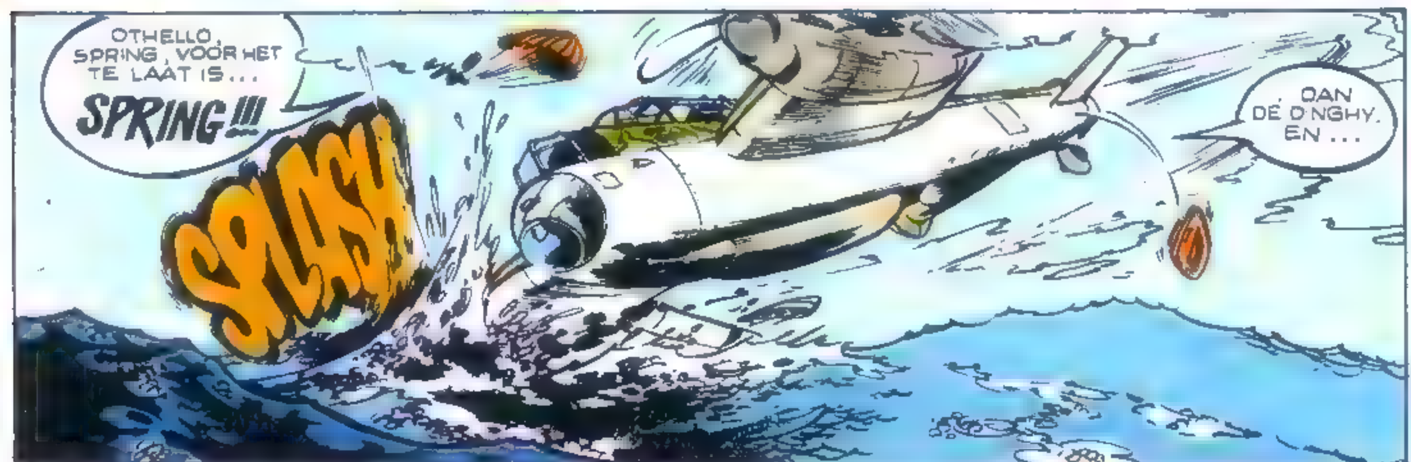
onze man in TRISTAN DA CUNHA

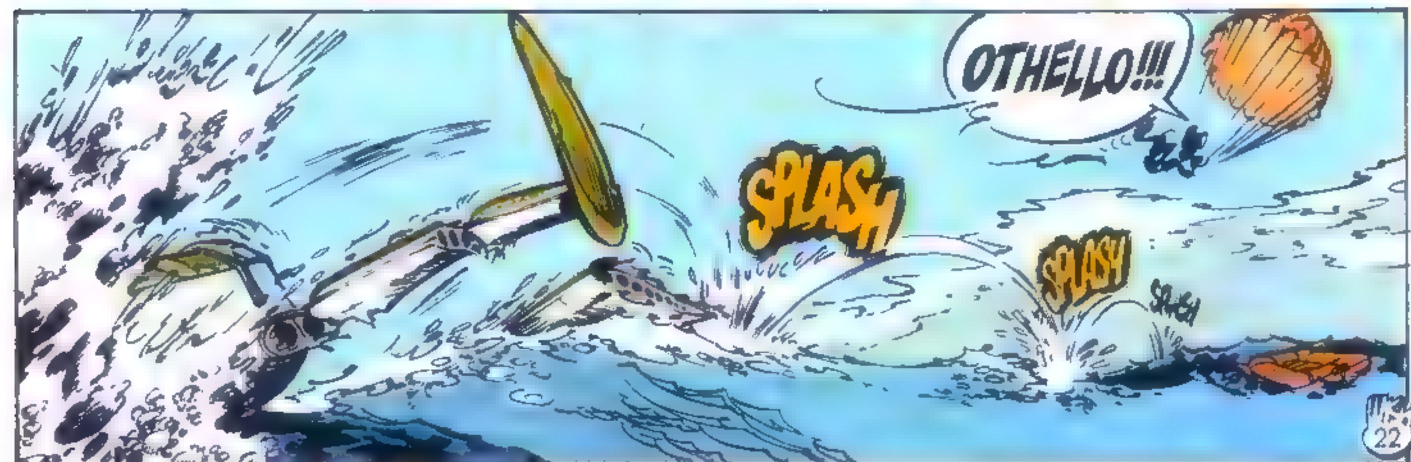
Wellington gaat in opdracht van Lowbottom, eigenaar van The Unlimited Glue, voor een reportage naar het eiland Tristan da Cunha

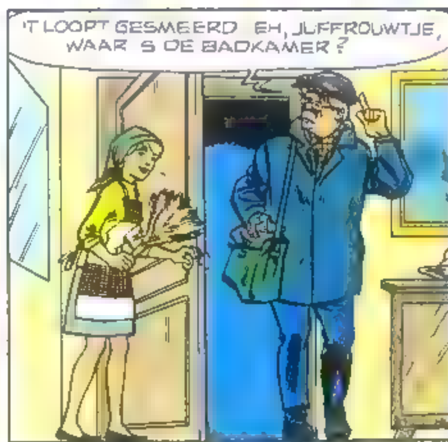

WORDT VERVOLGD

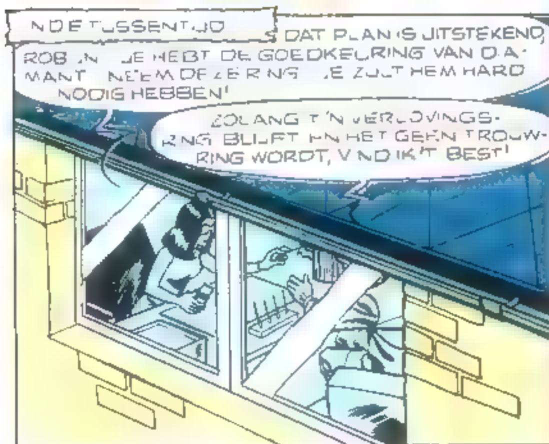
RIK RINGERS

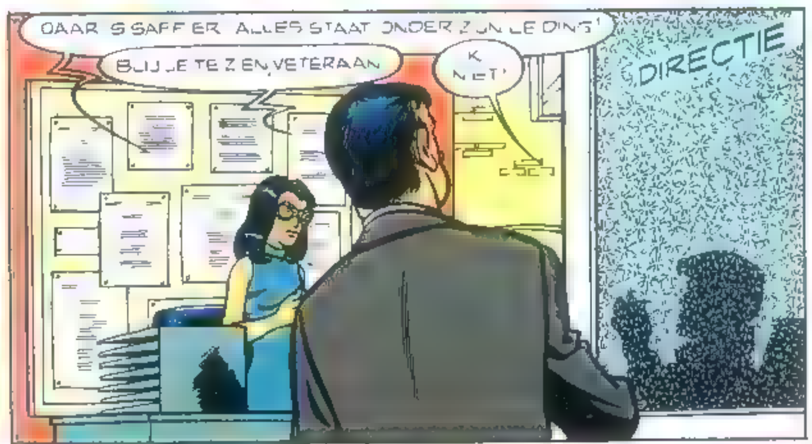
DOOR TIBET
EN DUCHATEAU
VERTALING: ED SMITS

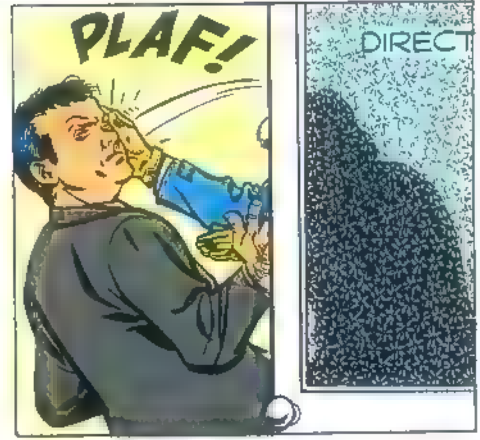

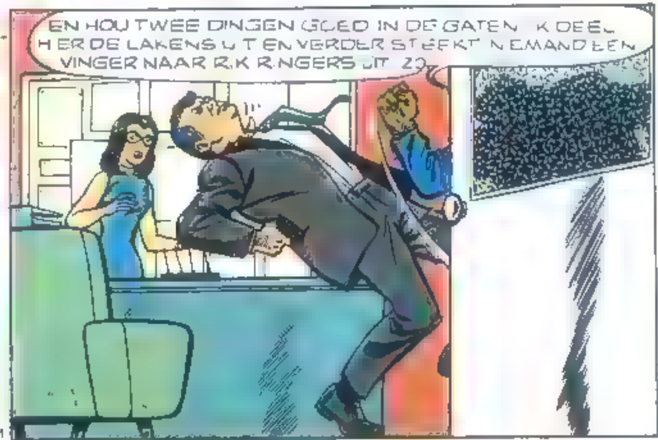

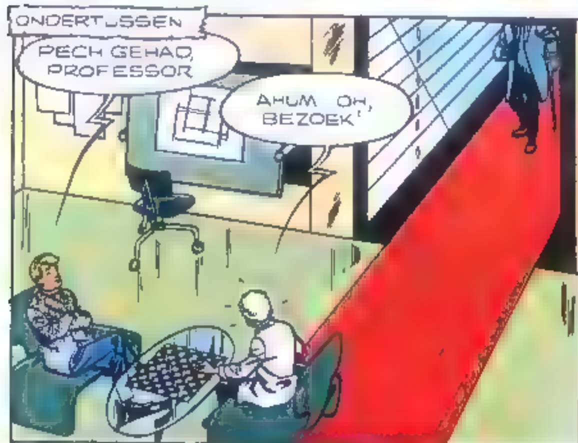

DE DUBBELGANGER

Om de uitvindingen van prof. Herman te kunnen beschermen, hebben Rik en commissaris Baardemakers een vermomming nodig ..

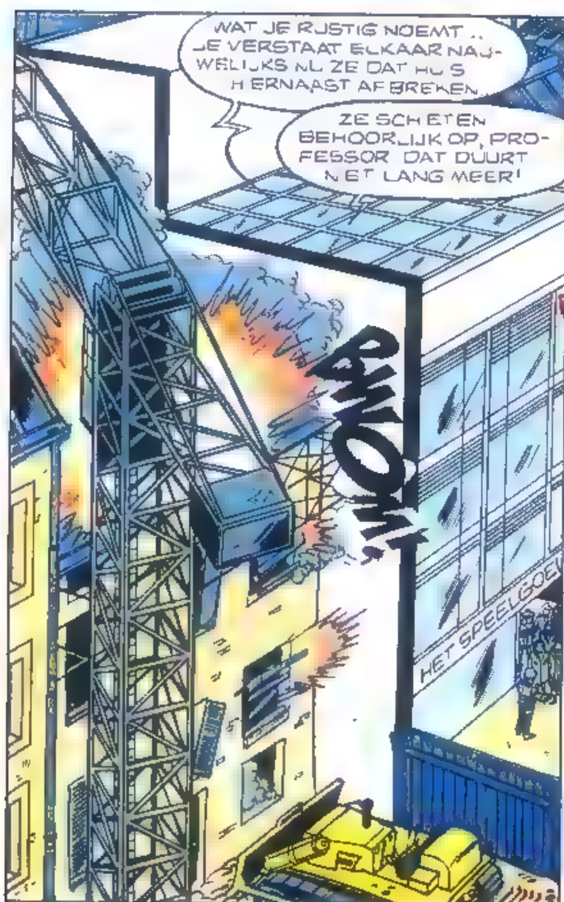

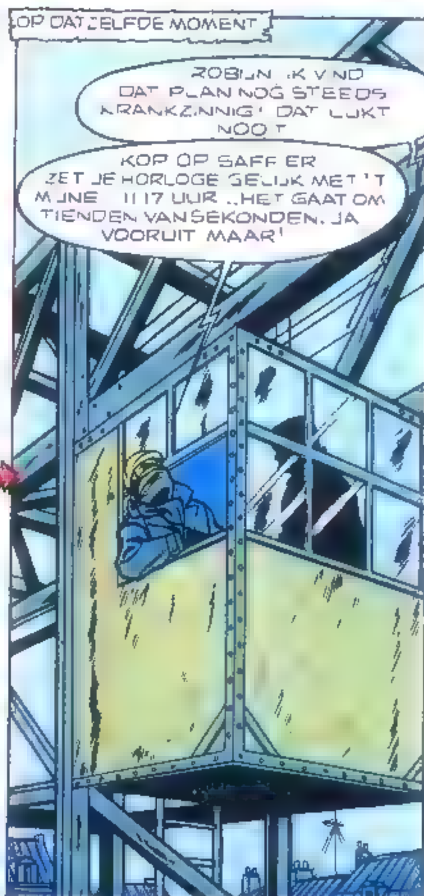

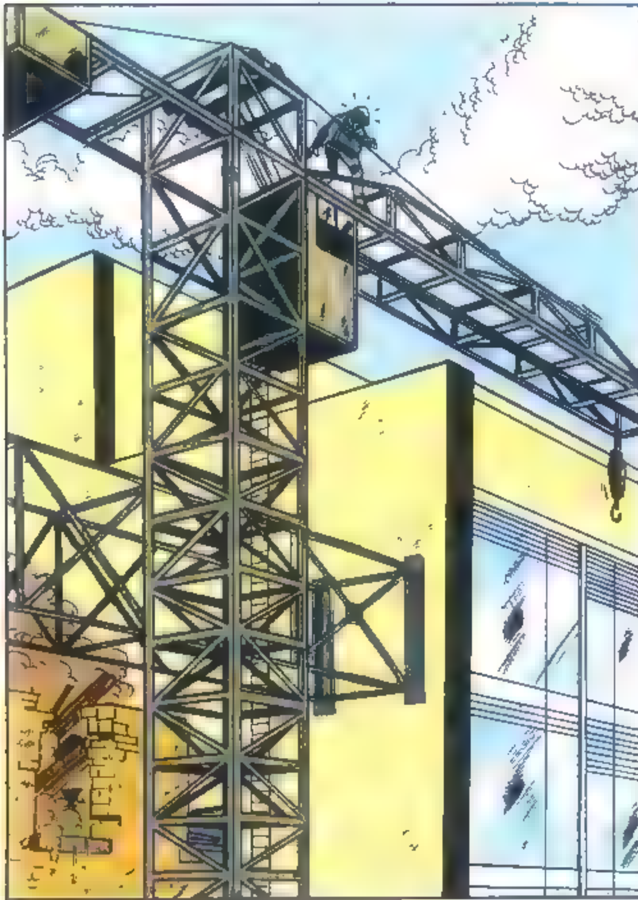

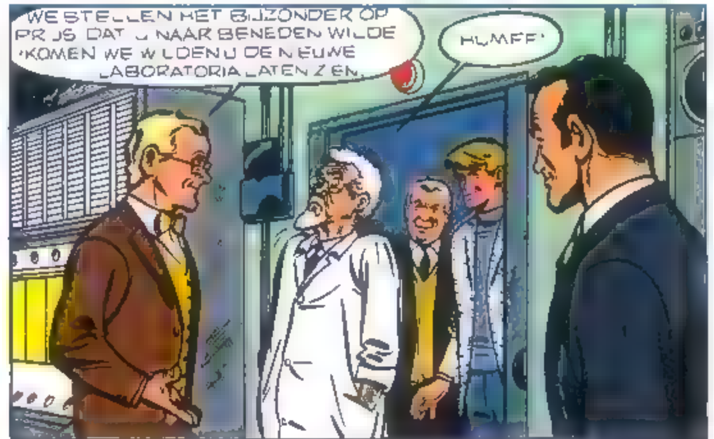

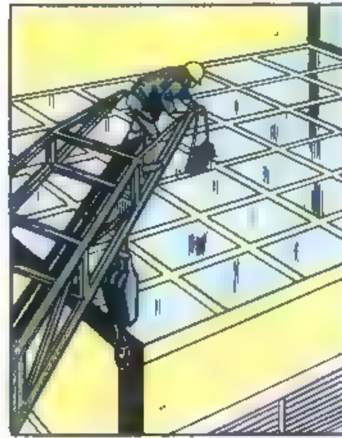

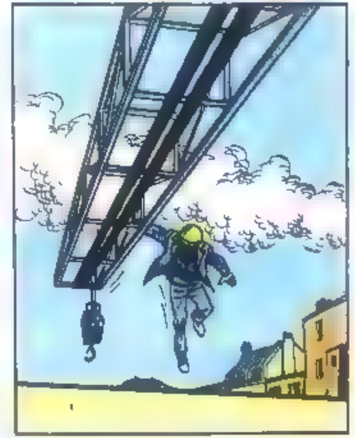
RIK RINGERS

DE DUBBELGANGER

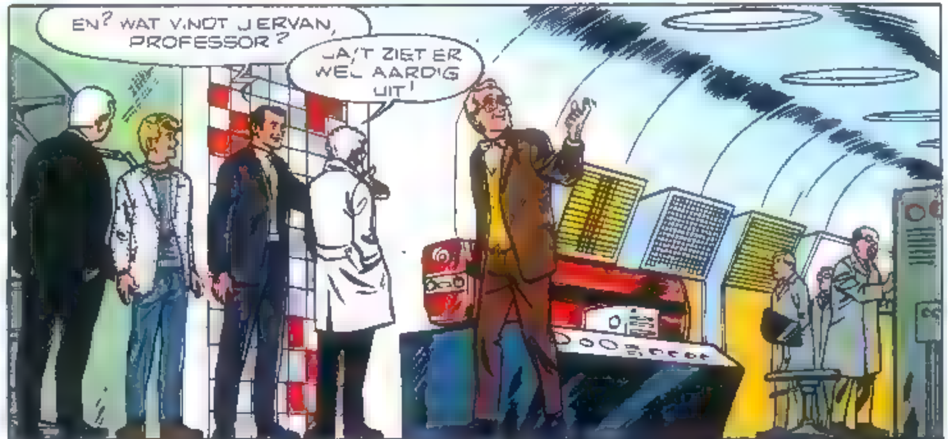

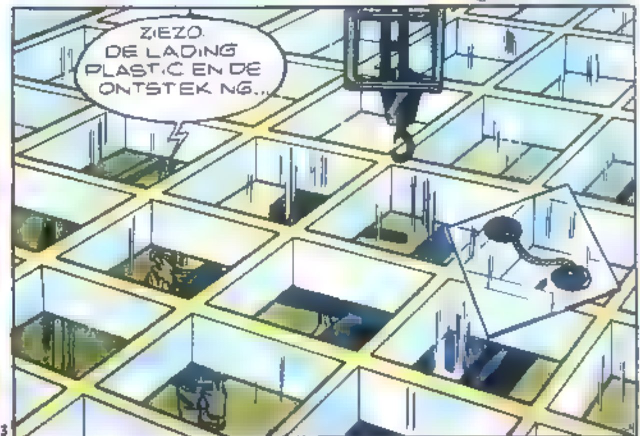

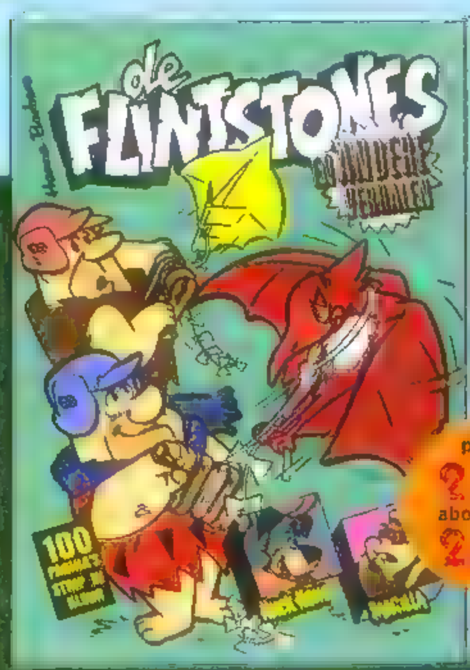
WORDT VERVOLGD

andere vriendjes meespelen.
Geen wonder dat je je opgelaten voelt.

dam. Het boek wordt dan spoedig thuisbezorgd

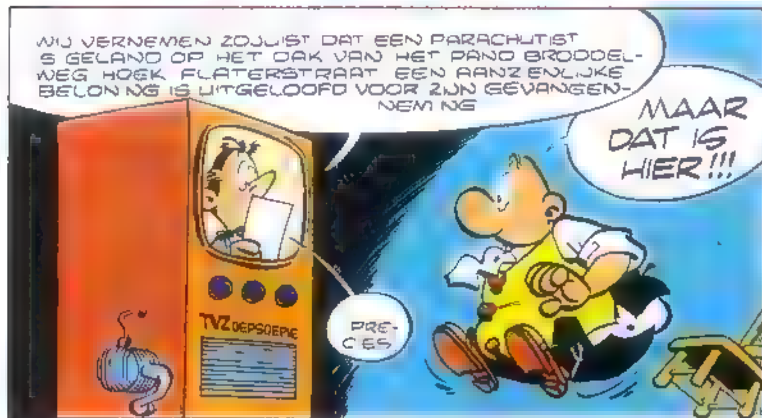

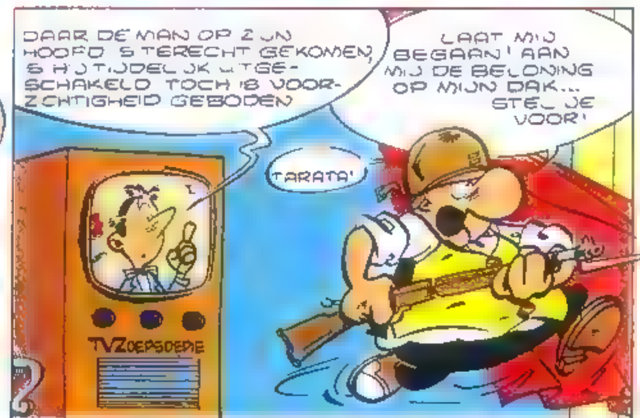
OLIVIER

PRINNNNG!
?
BRAVO, BEKROONDE! BRAVO!
BRAVO!
BUITENGEWOON DENK TOCH 'NS IN! DRIEDUIZEND DEELNEMERS, ÉÉN ENKELE WINNAAR EN DAT BENT U. BRAVOBRAVOBRAVO, M'N BESTE! ZOEPSOEPIE, DE STOERE SOEP MET ENZYMEN IS ER TROTS OP BRAVO TEGEN U TE KUNNEN ZEGGEN!
'N VERRASSING, NIETWAAR?
INDERDAAD, GEZIEN HET FEIT DAT IK NOG NOOIT HEB MEEGEDAAN AAN EEN..
LAAT IK 'T NIET HOREN!
HIERHEEN JONGENS MET DE SUPER HOOFDPRIJS!
HOP
HOP
HOP
HOP
HOP
HOP
U AANGEBODEN DOOR ZOEPSOEPIE
ZIEZO! WIJ LATEN U MET UW OVERWINNING ALLEEN EN, M'N BESTE GELAUWERDE, HOUDT ZOEPSOEPIE IN ERE!
HOP
HOP
HOP
DIE RECLAMESTUNTEN WORDEN HOE LANGER HOE WAANZINNIGER MAAR JA.. WE KUNNEN ALTIJD EVENTJES KIJKEN..
POP
DOOR
OEPIE
GOEDENAVOND, WAARDE WINNAAR!
EEN KLEURENTELEVISIE! DIE HET AL DOET!!!
MAAR DAT IS ONGEHOORD! IK HEB 'M NOG NIET EENS AANGESLOTEN
TV ZOEPSOEPIE
ZOEPSOEPIE HEEFT HET GENOEGEN U DIT BUITENGEWONE TOESTEL AAN TE BIEDEN. HET ENIGE IN ZIJN SOORT DAT VOLLEDIG OP BATTERIJEN LOOPT!
TSSS
ZEGT U DAT WEL! IN DEZE TIJD VALT MEN VAN DE ENE VERBAZING IN DE ANDERE. HET INSCHAKELEN GESCHIEDT DOOR MIDDEL VAN EEN FOTO-ELEKTRISCHE CEL.. WE HOUDEN NIET VAN HALF WERK!
SSS
TJONGE
TTT TTT!
KIJKK IJK KIJKK IJK!
MAAR ALLEREERST HET NIEUWS. BUITENLANDS OVERZICHT: OPNIEUW EEN GRENSINCIDENT TUSSEN ZWEDEN EN NEPAL. EEN NEO-NAZICOMPLOT ONTDEKT IN PEKING.. DE STAKING IN HET VATICAAN..
DE BELGISCHE ASTRONAUT IS NAAR DE AARDE TERUGGEKEERD. HIJ HAD ZIJN BOTERHAMMETJES VERGETEN.. IK KRIJG EEN SPOEDBERICHT DOOR OHHH PLAATSELIJK NIEUWS VAN HET GROOTSTE BELANG..

BLUNDER

DOOR: GREG.

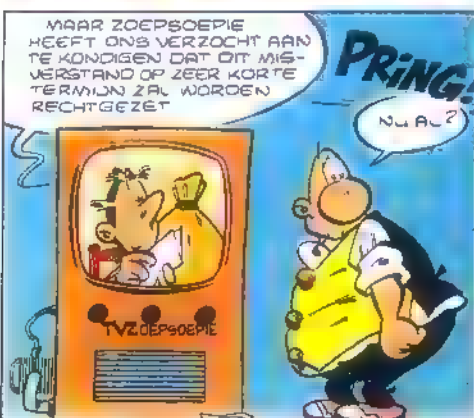

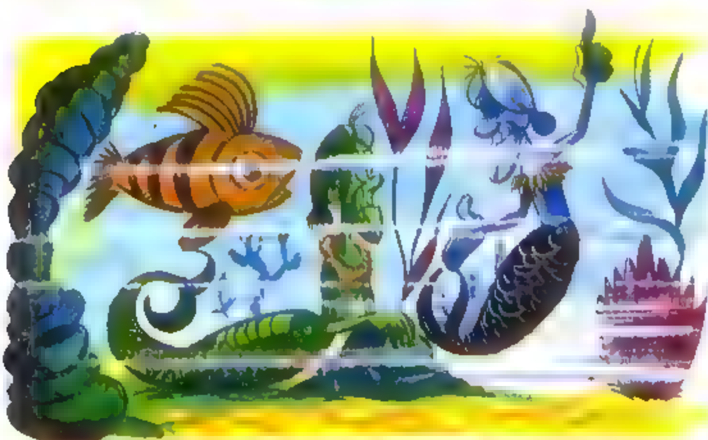

VARIATIE OP DE KLEINE

Dames en heren, ladies and gentlemen, gute mittag, zi n er nog mensen die het in het Spaans willen horen? Nee? Gelukkig! Mijn naam is H. C. Andersen. Ik doe dit werk geheel voor eigen rekening, niet dringen a.u.b., stand here for a better view, thank you, sir U kent natuurlijk het beroemde sprookje van het zeemeerminnetje van, The Little Swimming Girl, das Einbein angetriebenes Märesmädchen, by Ache She Andersen, HAKA ANDERSEN AKTIENGESELSCHAFT, bitte sehr, nicht dringen, be a good girl, thank you, stand here for a better view. Why is she staying now — adays am Hafen, aan de haven, near the Waterfront? It s a secret, but I tell you totally for my own account, thank you, sir, stand here for a better view, geheel voor eigen rekening

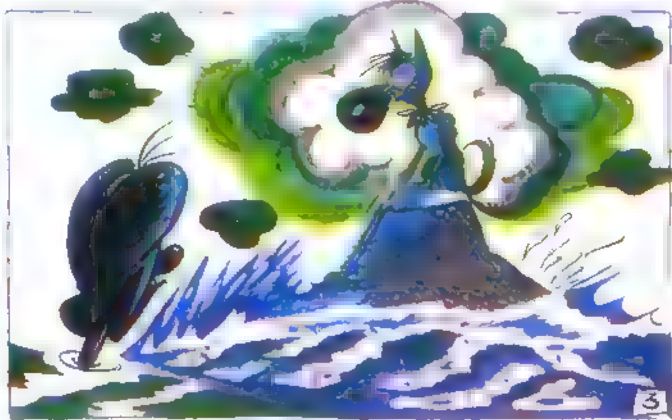

She was not always here, ze woonde eens onder water met haar familie, onder andere een grootmoeder, eine grosse Mutti und wollte gern nacht oben, but she was too young, war zu Jung, maar na vijf jaar mocht ze van grootmoeder en het eerste wat ze tegenkwam was een mooie jonge drenkeling, een schöner junger Trinkemann (was? jaja, drollig nicht?) jawohl, stand here for a better view, yes sir, working student, thank you very much, at the moment she saw him, verliebte sie sich vollig, (hätte sie nur gewust dasz Liebeskummer sich nicht lohnt... HAHAHA! Ja, danke schön), stellen sie sich hier auf für ein besseres Ansicht. Wilt u vast deze mapjes met echte foto's, real pictures, Agfa Bromide Special Weisz Glänzend, doorgeven?

In het vorige plaatje (letzter Bild zweiter Linie, PEP, Niederlanden, Amsterdam, 1971-16, 44) heeft u gezien dat zij de arme drenkeling redde en aan land bracht. Het meisje moest tot haar leedwezen zien dat de door haar geredde jongen een prins was die in een koninklijk paleis, Buckingham, das Loo, woonde en elke dag omgeven was door talloze fraaie prinsessen en hofdames en bovendien trouwplannen had. Ze begreep kansloos te zijn zonder een paar echte benen, a pair of charming bones, ein span netter Beine Ze besloot naar de zeeheks te gaan om een stel te vragen. Ja, u heeft het goed gezien. Sie sahen es gut, you see it splendid, come over here for a better view, thank you, sir, geheel voor eigen rekening, dit is dé rots, no lady, there are no apes on this rock..

ZEEMEERMIN door andersen

Tekeningen: Henk Albers
Tekst: Jan van Gelderen

De zeeheks kon wel wat, maar had een onaangenaam karakter. Ze hielp het meisje, maar het zou bij het lopen altijd pijn in haar voeten houden, always hurt in her little feet, immer Schmerzen in ihre Füszlein und zweitens en ten tweede she should miss her tongue Miss Lonely Tongues, that's a good one, die hoor ik voor het eerst van mezelf, come here, sir, for a better view, maar gelukkig was ze in staat om aan land te komen en kennis te maken met Prins Charming, de prins, Prinz Rupert en ze hadden heel wat af te babbelen, sie babbelten viel, they babbles out a lot en ondanks het feit dat ze verschrikkelijke pijnen leed, was zij zeer happy, Glücklich. Was?

And now, ladies and gentlemen, kommen wir beim meist unexpierierter Teil, das gewaltige Mahlerianischer, Tränenbringende Apotheose, danke schön, ja, dieser Tragödie, come over to here, sir, for a better view, was, Sie sind Schweizer? Sie haben nichts verstanden? Danke schön. She was walking en ontdekte dat Prins Charmant zijn hart had lost to another, ein anderes Mädchen, Prinzessin war sie, ook een aardig meisje. Prinz Rupert trouwde met haar omdat hij dacht dat dat meisje hem had gered uit de zee, gerettetettet hatte aus dem Meer, out of the roaring waves. That was that ladies and gentlemen, was? Wie das endete? Well. . .

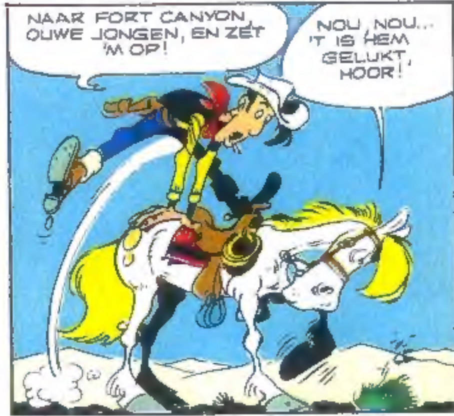
Het meisje kon alleen haar sterfelijkheid verdienen door de prins te vermoorden, dat deed ze niet, ze gooide het mes in de zee en werd een dochter van de lucht. 300 jaar zou ze moeten rondluchten. Niet dringen, a.u.b., e pericoloso sporgersi, ik doe dit werk geheel voor eigen rekening, my own account, mooi sprookje inderdaad. H. C. Andersen was not British, come over to here, wat u me wilt geven, laat ik geheel aan uw eigen beleefdheid over, ihre eigene Belebtzeit, your own politness, thank you, sir, another lovely day in Kopenhagen, ik ben een werkstudent, dure studie, no support from the State, gracias, thank you, gracia, no habbera, no spitting, stick no bills, nicht hinauslehnen, tak for coming, tak for paying, ne pencher pas au dehors, thank you, thank you, thank you. . .

LUCKY LUKE 3

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS

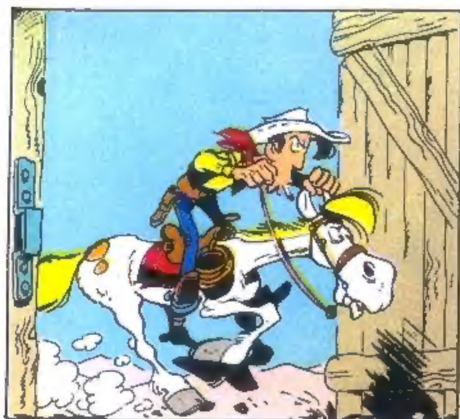

APACHE CANYON

Op het laatste nippertje wordt Lucky Luke, die aan de mieren is overgeleverd, door zijn bloedbroeder Coyotito bevrijd...

LUCKY LUKE

APACHE CANYON

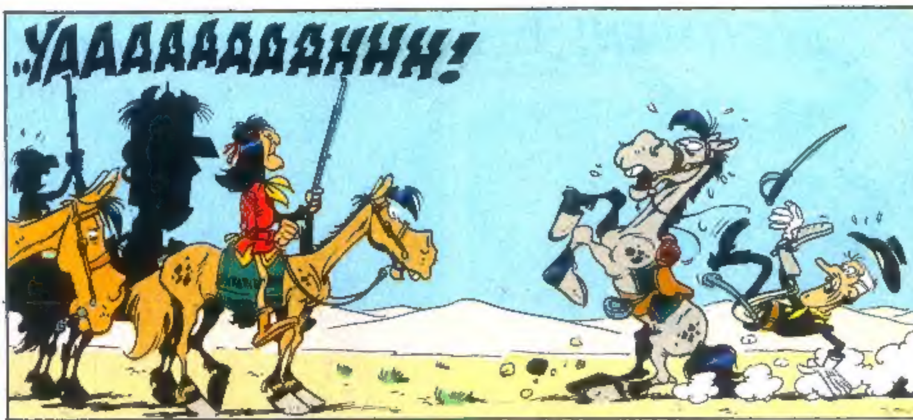

WORDT VERVOLGD